

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Time Committed Á délai convenu	Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!		

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 23.-24.

(448.-449.)

Vol. 19.

Thursday,

December 17,

2009

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Advent a Vánoce

1. Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.
2. To bylo na počátku u Boha.
3. Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.
4. V něm život byl, a život byl světlo lidí.
5. A to světlo v temnostech svítí, ale tmy ho neobsáhly.
6. Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan.
7. Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby všickni uvěřili skrze něho.
8. Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle.
9. Tentof byl to pravé světlo, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět.
10. Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal.
11. Do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho.
12. Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho.
13. Kteříž ne z krví, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou.
14. A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce), plné milosti a pravdy.
15. Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentof jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest než já.
16. A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost.

Jan 1, 1-16

Když jsem studoval na teologické fakultě, tak jsemrazil teorii, že teologie nemá být pouze na kazatelně, ale že se dá použít jinak. Dával jsem jako příklad švédského režiséra Ingmara Bergmana. Teprve před několika dny jsem se dověděl, že jeden z mých oblíbených amerických spisovatelů, letos zemřelý John Updike byl ovlivněn protestantským teologem Karlem Barthem a dokonce si vyměnili i několik dopisů (přesněji řečeno za Karla Bartha vyřizovala korespondenci jeho sekretářka). Friedrich Dürrenmatt podobně jako Bergman byl synem evangelického faráře. Spojit teologii s uměním mně proto připadalo naprosto přirozené a normální. Byť v Československu v sedmdesátých a osmdesátých letech to zase tak normální nebylo. Vzpomeňme jen na film Dušana Hanáka *Obrazy starého světa*, kde je podobenství o rozséváčovi, nebo na Schormův film podle Josefa Škvoreckého *Farářův konec*, který byl v Československu zakázaný a nebyl pozitivně přijat ani zde v exilu, když byl jednou promítán při oslavách 28. října. Vzpomínám si, jak se film zadrhl a těžce zkoušená promítačka stávkovala. Ladislav Soudek tehdy přiskočil, aby ji pomohl dát do chodu a byl v exilovém tisku označen za iniciátora této provokace. Ladislav Soudek má na svědomí mnoho jiného, ale tentokrát k tomu přišel skutečně jako slepý k houslím. Ani Dürrenmatt s Novým divadlem neměl mnoho štěstí. Hrál se tuším pouze jednou. Kdysi mě známí z Československého baptistického kostela upozorňovali, že Satellite je příliš světský. Začal jsem tedy dělat úvodníky na biblická témata. Nějak si toho nevšimli, ale všiml si toho někdo z Ottawy a odřekl noviny, že je tam příliš toho náboženství. Tato zkušenost mne neodradila a tak si občas v Československém baptistickém kostele zakážu (www.kazani.satellite1-416.com) a na Vánoce něco z toho otisknu i v Satellitu. Tak toto kázání jsem měl na druhou adventní neděli 6. prosince 2009.

Začnu jiným příběhem. Když jsem pracoval jako zřízenec v nemocnici na resuscitačním oddělení, tak jednou z nevýhod bylo, že to bylo špatně placené zaměstnání, proto to mnoho lidí nechtělo dělat. Možná to bylo i svým způsobem depresivní, což jsem si tehdy neuvědomoval. Jeden ze tří pacientů to nepřežil. Takže jsem se setkával téměř denně se smrtí. Výhodou bylo, že se pracovalo nepřetržitě a pak bylo dlouho volno. Jeden víkend začínala šichta v pátek večer a trvala do pondělí do rána.

Když však přišly vánoce, bylo na oddělení veselo. Sestry živě diskutovaly o tom, jak pokračují vánoční přípravy. Hovořilo se nejen o vaření, ale hlavně o pečení. To trvalo celých osm hodin. Jestli si myslíte, že potom následoval oddech, tak jste na omylu. Po osmi hodinách přišla další šichta sester a začalo se od začátku o vanilkovém cukroví. Opět o vaření a o kuchyni. A po dalších osmi hodinách přišla třetí šichta, která pro změnu přišla s rumovými rohlíčky. Následovala pak ta první šichta s vánočkami. S blížícím se Štědrým dnem se množily i recepty na skutečně dokonalé vánoční svátky.

V minulém čísle jsme otiskli recept na rychlé rumové pralinky. Vezmeme dutou čokoládovou figurku, ukousneme jí hlavu a naplníme rumem. Takto požíváme.

Velice často se totiž stane, že Vánoce jsou jakýmsi svátkem dobrého jídla a dobrého pití. Jiný kraj, jiný mrav a tak je téměř všude něco jiného k jídlu. Někde je to štedrovečerní kapr, jinde kapustnica. Mnozí si bez těchto štedrovečerních rekvizit ani nedovedou představit Vánoce.

To je jen první z vánočních rituálů: jídlo.

DOKONČENÍ NA STR. 6

*A aj anděl Páně, postavil se podle nich,
a sláva Páně osvítila je.*

I báli se bázní velikou...

Luk. 2,9

OBRAZ M. GABÁNKOVÉ: POSEL I.

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolícký kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 19. prosince 2009 v 10 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 19. prosince 2009 v 17 hodin.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 20. prosince 2009 v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: 27. prosince 2009 v 16 hodin

Masaryk Memorial Institute

Vás srdečně zve na

Plavnostní Vánoční večeri

pro členy a přátele Masarykova ústavu

hudba, poezie, vánoční koledy

v pátek, 18. prosince 2009 18:30

Restaurace Praha, Masaryktown, Scarborough

Přijďte mezi nás užít si
kouzelné vánoční atmosféry
v krásném prostředí české restaurace.

Závazné rezervace:

kancelář MMI: tel. 416 439 4354

nebo email: office@masaryktown.org

Šek vystavte na MMI,

450 Scarborough Golf Club Rd.

Toronto, ON M1G 1H1

\$ 40/osoba \$ 22/děti do 13ti let

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Publications Assistance Program of the Department of Canadian Heritage toward our mailing costs.

Jan Josef Travnicek

June 26, 1927, Czechoslovakia
December 14, 2009, Toronto, Ontario

Beloved husband of Drucilla (nee: Godin) Travnicek. Survived by one sister, Miluska and many nieces, nephews and their families in the Czech Republic. Predeceased by his sister Zdena. Well loved by Drucilla's many P.E.I. relatives. Former controller of Eaton Yale (Scarborough). President of Masaryk Memorial Institute for 20 years. Visitation will be held on Friday, December 18, from 2-4 p.m. at McDougall & Brown Funeral Home, 2900 Kingston Road (east of St. Clair Ave. E.) A Memorial Service will take place on Saturday, December 19, at 2 p.m. at Scarborough Bluffs United Church, 3739 Kingston Road at Scarborough Golf Club Rd. Access to the parking lot from Guilderst Drive. Interment of cremated remains will be held in P.E.I. in the Spring. Flowers gratefully declined. Please consider a donation to Scarborough Bluffs United Church or Masaryk Memorial Institute.

Gone but forever remembered.

Kalendář

18.12. (pá) 18:00

Vánoční večeri na Masaryktownu

20.12. (ne) 14:00

Hlasy andělských zvonů

Hudebně-poetické skvosty.

Kostel sv. Pavla

1424 Davenport Rd.

31.12. (čt)

Svatováclavský Silvestr

Volejte Libora Švorčíka: 416/532-5272

9. 1. (so)

Začátek sezóny v roce 2010

Sokol Toronto

17. 1. (ne) 17:00

Mozart v Praze

Přednáška profesora Iaina Scotta

Nokturna v městě

Kostel sv. Václava

30. 1. (so) 18:00

Společenský ples

Hala kostela sv. Václava

31. 1. (ne) 16:30

Dětské šibřinky

Hala kostela sv. Václava

11. 2. (čt) 19:30

Panochovo kvarteto - Nokturna v městě

Kostel sv. Václava

13. 2. (so) 19:00

Šibřinky Sokola Toronto

Hala kostela sv. Václava

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
16. 12. 2009 ve 20:00
Příští číslo vyjde:
14. 1. 2010

Oznámení konzulátu v Montrealu

Vážení krajané,
vláda České republiky rozhodla svým usnesením č. 1296 o uzavření Generálního konzulátu ČR v Montrealu k 31. 3. 2010. Konzulární působnost v provinciích British Columbia, Nova Scotia, New Brunswick, Prince Edward Island a Quebec plně přechází na Velvyslanectví ČR, 251 Cooper Str., Ottawa, K2P 0G2 (www.mzv.cz/ottawa, ottawa@embassy.mzv.cz).

V důsledku tohoto rozhodnutí v souladu s pokyny MVZ ČR:

1. **GK ukončil přijímání žádostí o vystavení cestovních pasů s biometrickými prvky** dne 30. 11. 2009. Od tohoto data se žadatelé musí obracet na Velvyslanectví ČR v Ottawě. Pasy, které jsou již v řízení, bude GK vydávat až do 1. 3. 2010, pasy nevzvednuté do tohoto data budou vráceny do ČR.

2. **GK bude přijímat všechny druhy podání občanů ČR do 31. 1. 2010**, od tohoto data bude pouze vydávat náhradní cestovní doklady pro návrat do ČR v případě ztráty nebo odcizení dokladů.

Osvědčení o žití pro výplatu důchodu Českou správou sociálního zabezpečení, doposud vydávané na GK, lze nahradit ověřením vlastnoručního podpisu příjemce důchodu úředníkem banky, v níž má příjemce důchodu svůj běžný účet, na který je důchod poukázován. Bankovní úředník provede ověření podpisu na formuláři „Potvrzení o žití“, který je tč. k dispozici na webových stránkách GK Montreal, a připojí datum, svůj podpis, razítko banky a své razítko (event. čitelně hůlkovým písmem napsané své jméno).

Osvědčení o žití lze rovněž získat při osobní návštěvě na Velvyslanectví ČR v Ottawě.

3. **GK provede volební agendu do 31. 1. 2010**, zvláštní seznam voličů bude poté předán Velvyslanectví v Ottawě. Všichni čeští občané vedení ve zvláštním seznamu voličů budou informováni také písemně.

4. **Žádosti o výstup ze systému CZECHPOINT budou přijímány do 31. 1. 2010** (tj. výpisy z katastru nemovitostí, obchodního, insolvenčního a živnostenského rejstříku, seznamu kvalifikovaných dodavatelů a z rejstříku trestů, výpisy z bodového hodnocení řidiče, podání dle Živnostenského zákona, poskytování autorizovaných konverzí dokumentů, CzechPOINT@office, datových schránek a [CzechPOINT E-SHOP](mailto:CzechPOINT-E-SHOP)).

5. **GK ukončil příjem žádostí o udělení víz k pobytu nad 90 dnů a žádostí o dlouhodobé a trvalé pobyty**. Od 30. 11. 2009 se žadatelé musí

obracet na Velvyslanectví v Ottawě. Víza na základě dosud přijatých žádostí bude GK vydávat do 15. 2. 2010. Po tomto termínu bude všechny žádosti vyřizovat konzulární oddělení Velvyslanectví v Ottawě.

6. **Přijímání žádostí o krátkodobá víza bude ukončeno k 31. 1. 2010** a víza budou vydávána do 15. 2. 2010. Od 1. 2. bude další žádosti přijímat Velvyslanectví v Ottawě.

Vážení krajané,
prosíme, abyste respektovali výše uvedený harmonogram ukončování činnosti GK a nenaléhali, aby Vaše žádosti byly vyřizovány přednostně či přijímány po uvedených termínech. Od určených dnů jsou příslušné databáze

zablokovány a žádosti nemohou být přijaty. Děkujeme za pochopení.

Je nám velmi líto, že GK Montreal po téměř 90 letech končí své působení (činnost zahájil 25. 11. 1920), nemůže Vám nadále poskytovat své služby a setkávat se s Vámi.

Přejeme Vám všem hodně zdraví, spokojenosti, štěstí a radosti a krajanskému společenství mnoho krásných a zajímavých aktivit, posilujících pocit sounáležitosti s ostatními i s Českou republikou, která právě v generálním konzulátem spravovaných provinciích získala v posledních letech řadu nových mladých občanů.

Jaroslava Jeslínková se spolupracovníky

Novoroční pozdrav českého velvyslance v Kanadě

Vážení přátelé,

V době vánočního adventu, nadělování dárků a rodinných a přátelských setkání si nacházíme čas také na chvíli rozjímání a ohlédnutí se za uplynulým rokem, jeho úspěchy nebo nedokončenými úkoly. S velkým očekáváním se také těšíme, co nového nám přinese nadcházející rok.

Rok 2009 se do novodobé historie České republiky zapíše významně z několika důvodů. Naše země měla v první polovině roku poprvé ve své historii možnost předsedat Radě Evropské unie. Během šesti měsíců jsme se jako významný a viditelný partner aktivně podíleli na dění evropské i světové úrovně a nebojím se zdůraznit, že jsme se tohoto úkolu zhostili se ctí. Naše předsednictví muselo hned od prvních dnů ledna 2009 čelit dvěma velkým mezinárodním problémům: energetické krizi ve střední Evropě s přerušením dodávek zemního plynu z Ruska a současně bezpečnostní krizi na Blízkém východě.

Hlasování o nedůvěře vládě v českém parlamentu a následné odstoupení vlády v polovině předsednictví pak naši situaci hodně zkomplikovalo. Také v Kanadě se můžeme pochlibit dvěma iniciativami, které se podle názoru kolegů z členských států EU i kanadských partnerů vydařily: zahájení českého předsednictví přátelským hokejovým zápasem mezi týmy kanadských federálních poslanců a evropských diplomatů a dále sérií společných aktivit, připravených ve spolupráci s provincií Ontario na oslavu dne Evropy v květnu 2009.

Před několika týdny jsme si také společně připomněli významné 20. výročí pádu železné opony v Evropě a začátek budování nového demokratického státu. Surčitým odstupem teď můžeme hodnotit, čeho se podařilo naší zemi a společnosti dosáhnout a jakým dílem jsme se na tom všichni osobně podíleli. Ne všechno se nám od roku 1989 podařilo tak, jak jsme si přáli a před námi i před generací našich dětí proto zůstává stále mnoho práce. Věřím však, že vzájemnou spoluprací budeme i zde v Kanadě k úspěšnému vývoji naší země napomáhat i v roce příštím.

Vážení přátelé, dovoluji mi, abych Vám jménem svým i jménem všech pracovníků českého velvyslanectví v Ottawě popřál klidné prožití vánočních svátků a vše nejlepší do nového roku 2010.

Karel Žebrakovský
velvyslanec ČR v Kanadě

Veselé Vánoce

a

úspěšný nový rok 2010

přeje všem čtenářům Satellite 1-416

Generální konzulát České republiky v Torontu

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
18 King Street West, Suite 1203
Toronto, ON M5C 1C4
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Michael Eisner,
RMT, CDT

and
Practitioners of

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Provide the Following
Medical Services:

*Massage Therapy, Manual Lymphatic
Drainage (CDT), Hot Stone Massage*

Naturopatie, hypnotherapie, joga,
qigong, aromaterapie, chiropraxe,
akupunktura, reflexologie,
psychoterapie, zdravá tělesná váha,
postraumatický stres a
programy pro děti s ADD, ADHD,
etc.

Některé soukromé pojišťovny kryjí
vybrané léčby!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Vánoční a novoroční bohoslužby

Milované krajanské spoločenstvo, prijmite
prosím bratsko - sesterské pozvanie osláviť,
radostne poďakovať Pánu Bohu v
bohoslužobnom zhromaždení za Jeho
milostiplnú lásku nám danú v Spasiteľovi
Ježíšovi Kristovi v Evanjelickom a. v.
církevnom zbore sv. Pavla v Toronte, na ulici
1442 Davenport Rd.

Štedrý den

24.decembra 2009 o 18:00

Slávnostné služby Božie

Narodenie Pána

25.decembra 2009 o 10.45 AM

Sviatostné a slávnostné služby Božie (VP)

26.december 2009 o 15:30

Evanjelický a. v. cirkevny zbor sv. Kríza v
Kitchener

Sviatostné a slávnostné služby Božie (VP)

Kalendárne sviatky

Starý rok - 2009

31.decembra 2009 o 18:00

Slávnostné služby Božie

Nový rok 2010

1. januára 2010 o 10:45

Sviatostné a slávnostné služby Božie (VP)

Sláva na vysostiah Bohu a na zemi pokoj
ľudom dobrej vôle!

Lukáš 2,14

Československý baptistický sbor

200 Annette St. Toronto

(Křižovatka High Park a Annette)

Neděle: 20. prosince 2009 v 10 hodin

Pátek: 25. prosince 2009 v 10 hodin

Neděle: 27. prosince 2009 v 10 hodin

Neděle 3. ledna 2010 v 10 hodin

Římsko-katolický kostel sv. Václava

496 Gladston Ave., Toronto
(Dufferin a Bloor St. W)

Štedrý den - 24. prosince 2009, 22:00

„Půlnoční“ mše svatá se zpěvem koled

Narození Páně - 25. prosince 2009, 10:30

Mše svatá se zpěvem koled a sborovým

provedením České vánoční mše koledové

Sv. Štěpána - 26. prosince 2009, 15:00

Mše svatá na Masaryktownu

31. prosince 2009, 18:00

Mše svatá a poděkování za uplynulý rok

1. ledna 2010, 10:30

Mše svatá, sborové provedení České

vánoční mše koledové

Burlington

Holy Sepulchre Cemetery
St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W.

24. prosince 2009, 24:00

Půlnoční mše svatá

25. prosince 2009, 15:00

Mše svatá se zpěvem koled

31. prosince 2009, 24:00

Mše svatá

1. ledna 2010, 15:00

Mše svatá

Bohoslužby v Kingstonu, Ottawě
a Montrealu jsou na str. 2

Kostol

sv. Cyrila a Metoda

Sts. Cyril and Methodius Parish -
5255 Thornwood Dr. Mississauga

http://home.ica.net/~scmchurch/
Tel.: Tel: (905) 712-1200

České a slovenské sdružení v Kanadě děkuje všem dárcům
za jejich štědré dary na povodně. Celková částka 6,431.90
kanadských dolarů bude zaslána starostovi jihočeské obce
Malenice, která byla ve velké míře postižena povodní.
Částka bude použita na opravy veřejného majetku.

Srdečné díky,
Miloš Šuchma,
předseda ČSSK

SOKOL TORONTO

Srdečně zve všechny děti na tradiční

DĚTSKÉ ŠIBŘINKY

MAŠKARNÍ ODPOLEDNE

Neděle 31. ledna 2010

Začátek ve 14.00 do 16.30

Vstupné \$ 5.00 včetně občerstvení pro děti
Vstupné \$ 5.00 včetně kávy, čaje, pro rodiče.

Odpoledne plné her a pěkné zábavy pod vedením sokolských cvičitelů

SOKOL TORONTO

Vás srdečně zve na tradiční

SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY

Sobota 13. února 2010 v 19.00 hodin

Vstupné: \$ 20.00 masky \$ 25.00 bez masek \$ 15.00 studenti

K tanci a poslechu hraje Miro Letko
Možnost zakoupení večere, občerstvení, ceny za nejlepší masku.

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto

Informace, prodej a zamluvení vstupenek: Kamila Bla (416) 663-2382
Hana Jurásková (905) 838-2541

Na koncerte vystúpi hosť z Českej republiky, 13 ročný hudobný
talent Filip Zayko, svojim sólom na husliach i na klavíri.

**HU DOBNO POETIC
KÉ SKVOSTY**

**9 cyklus, uvádzajú: Vianočné pásmo hudby
a slová pod názvom:**

..... a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle" !

Réžia: Olga Turok

Účinkujú:

Umelecké slovo:

Pavel Král, Katarína Kozáková, Viera Kohoutová, Olga Turok, Lea Žilová,
Miriam Bražina a detičky Fryntové.

Hudobná časť:

Filip Zayko, Miriam Tikotin, Ester Landreville, Anja Romaniak, Jovan
Stojkovič, Melánia Bakoš, Paul Frieder, Jolanta Bieniek, Andre Pevný, Eva
a Lea Žilové, Trinity a Chassen Bishop, detičky Fryntové.

**Dňa 20. DECEMBRA 2009
2.00PM hodine popoludní
V kostole sv. Pavla
1424 Davenport Rd. Toronto**

V hale kostola sa budete môcť občerstviť dobrým jedlom,
zákuskami a ak ste zabudli na darček pod stromček – žiadne
obavy, čaká tam na vás zaujímavý výber tovaru.

Tento program je sponzorovaný Úradom pre Slovákov žijúcich v zahraničí.

Vánoce v nezvedeném čase V co vlastně věříme?

V jednoho Boha věřití budeš - Většina z nás (alespoň těch, kteří věří, že jsme víc než součet svých svalů a kostí) v jednoho Boha věří, ale prodíráme se k němu rozdílnými cestami; někdy tak rozdílnými, že se ve jménu Boha vraždíme...

Co Bůh spojil - Jenom 8% žen (a 14% mužů) mladší generace věří v celoživotní manželství...

Nezabiješ - Na bojištích, a dnes častěji uprostřed měst, vybuchují smrtící a mrzačící bomby; ulicemi našich měst se potulují lidé s nenávistí v srdci, připravení zabít čistě pro potěšení...

Nepokradeš - Kolik způsobů vymyslel člověk, aby okrádal své bližní - od drobných zlodějíčků až po prezidenty světových společností, senátory a vládců států...

Nesesmilníš... nepožádáš manželky - Co by si media počala, kdyby hvězdy jako presidenti, guvernéri států, hollywoodské herečky, sportovci (za použití jejichž jména - Tiger Woods - v reklamě jedna firma {a nebyla jediná} platila 40 milionů dolarů ročně), žili podle svatebního slibu věrnosti? I důvody, proč podniky platily (a některé přestaly platit) horentní sumy za použití Woodsova jména vrhají neobdivné světlo na naši dobu: viditelně je platily za jeho mimořádnou schopnost pokřivenou holí vyslat malý balonek do předepsaného prostoru a nakonec ho dostrkat do díry vyryté v zemi. Tedy žádná estetická, mravní ani duchovní náplň. Až snad nato, že Woods byl také jaksi nepřímo prezentován jako vzorný manžel. Všecko šlo jako na drátku, Woodsův příjem z inzerce se začal počítat na miliardy. Až někdo zachytil podezřelý e-mail, který Woods poslal ženě, z níž se vyklubala jeho mnoholetá milenka. Woods nejdřív klíčoval, ale pak přiznal "nevěrnost" - těch milenek bylo víc. Někteří inzerenti přestali jeho jméno používat. Proč? Byl placen, protože byl považován za nejlepšího hráče golfu na světě. Je jím dosud. Proč tedy? Zřejmě byl placen i za dojem čestného a mravního muže - byl symbolem něčeho, co bychom snad všichni chtěli být: čestnými, pravdivými lidmi. Plato učil, že ve svém podvědomí nosíme představu o spravedlnosti a protože ji na světě nenacházíme, musila přijít odněkud mimo tento svět (něco jako Kantovo: "Hvězdné nebo nade mnou a mravní zákon ve mně"). Jsme si vědomi mravních postulátů a protože málokterý z nás má sílu podle nich žít, obdivujeme lidi, o nichž chceme věřit, že jsou lepší a silnější, než my.

A jestliže si jsme vědomi křehkosti své morálky i morálky světa, v němž žijeme, bylo by pěkné, kdybychom se mohli podívat kolem sebe a uvidět pozemský ráj: průzračná rána, vánek pohrávající si s prvními stvoly trav; to seifertovské: "O, země má, pro opojivé krásy tvých májů kvetoucích je v hrobě těžko spát."

Bohužel, i na náš pozemský ráj padá těžký stín: Ledovce, které kryly severské oblasti zeměkoule po miliony let, mají - možná - už jen jedno nebo dvě desetiletí, než zmizí docela. A jestliže roztají, zvýší hladinu moří a vnutí nový rytmus podnebí v každém koutě zeměkoule. Jestliže dnes desítky milionů lidí hladoví, nezastavíme-li oteplování, budou jich stovky milionů a revoluce a chaos. A nakonec, možná, si divoké vichřice budou našemu mrakodrapu pohazova jako s dětskými hračkami, než moře se přelee přes kontinenty a ukončí jednu zajímavou epizodu vesmírné historie. Většina vědců přijímá oteplování a značný lidský podíl na něm, jako skutečnost. Mezi těmi, kteří buď oteplování nebo lidskou vinu na něm popírají nebo zlehčují, je (vedle malé skupiny vědců),

Václav Klaus a organizace jako Fraser Institute ve Vancouvru. Myslím si, že vědci pravděpodobně o svém oboru vědí víc než politici a je-li pravděpodobné, že mají pravdu, bylo by neodpuštělné nědělat nic a doufat, že se nic nestane.

Co s tímto, ne právě lichotivým, pohledem na svět, mají co dělat vánoce? To, co měly společného s osudem lidského rodu od doby, kdy byly slaveny poprvé: narození Ježíše. Pro ty, kteří ho přijali za svého spasitele, je jistotou posmrtného života v "domě jeho otce", pro který tento svět a tento život je jen přípravou a hrůzy tohoto světa se jich příliš nedotýkají. Pro ty ostatní - pro ty nedokonalé víry i pro ty, kterým dar víry nebyl vůbec dán, je Ježíš zvěstovatelem nového vidění lidského údělu a nové naděje.

I pro ty, kteří měří čas na staletí a kteří před sebou dokáží vykouzlit scénu třeba galského prokonzula v roku 55 před Kristem plánovat výpravu do Británie. Muže jako Winston Churchill, který 11. května v Oslu v roce 1948 složil hold Ježíšovu dědictví: "Plamen křesťanství je naším nejlepším průvodcem." Tento hold byl v podstatě pokračováním Churchillova projevu proneseného rok předtím (7. května) v Haagu: "Jestliže ...pevně uchopíme vznešenější naděje lidstva, pak možná vstoupíme do věku zalitého sluncem, kdy malé děti, které právě dorůstají v tomto mučeném světě, nebudou ani poraženými ani vítězi v prchavých triumfech jedné země nad druhou v krvavé vřavě ničivé války, ale dědici pokladů minulosti a vědy, hojnosti a slávy budoucnosti."

Vznešenější naděje lidstva... A snad i jiná Churchillova věta, tak prostě shrnující lidský život, je ozvěnou Ježíšova učení: "...lidský život je nám předložen jako jednoduchá volba mezi dobrem a zlem." A snad myslel na naději a víru křesťanství i v zamýšlení nad smrtí, kterou viděl jako "součást nesmírné tragedie naší existence na této zemi, proti které naděje a víra rebelují."

Vlastně jsem chtěl psát o něčem jiném: o rozzářených dětských očích, o vybírání dárků pro ty, které milujeme, o verši, který jsme recitovali před tolika léty, že nám zní v paměti jako sotva slyšitelné echo: "Hlas zvonů táhne nad závějí, kdes v dálce tiše zaniká. Dnes všechny struny v srdci znějí, neb radost se jich dotýká." Chtěl jsem psát o radosti a také o vděčnosti za požehnaný rok, kdy od tolika lidí jsem dostal pohlázení. A tak, navzdory všemu, každému z Vás upřímně a pokorně děkuji a přeji kouzelné vánoce a všecko dobré v Novém roce.

Josef Čermák

Jn CZECH BOOKSTORE
julie novotná : 416.289.2476 - www.jnczechbookstore.com

*Děkujeme svým zákazníkům
a všem milovníkům knih za podporu v roce 2009
a přejeme jim hezké vánoce
a pěkný rok 2010!*

Canada SK ENTERTAINMENT
<http://entertainment.canada.sk>

DOMINION ON QUEEN
www.georgegrosman.com

jazz CONCERT

**Dominion on Queen
on SATURDAY
January 9th, 2010
at 8 PM**

**The George Grosman Quartet
featuring
Andrej Saradin on trumpet**

Dominion on Queen - 500 Queen Street East, Toronto
Tickets are \$10 on-line, \$15 at the door
Buy at <http://entertainment.canada.sk>

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM
For Your Holiday Needs

416.504.5787
63B QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA

Since 1968

Advent a Vánoce

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

Druhým je vánoční stromeček. I na tomto masakru lesního porostu jsem se v mládí podílel. Je mýtem, že se při prořízce vybírají horší stromečky. Opak býval pravdou. Pracovníci lesní správy se snažili vybrat stromky nejlepší, ale ani zde nebylo zaručeno, že po určení bude krásný stromek v lese vypadat stejně krásně. Většinou to byla druhá nebo třetí jakost. Tu byl dole křivý, protože rostl ve stráni. Jindy zase chyběla do rovnováhy nějaká ta větev.

Docela se mi líbí zde v Kanadě, když se někdo soustředí na pěstování vánočních stromků. Lesy se tím neničí a lesní farmy jsou rozhodně zajímavější než pole na biopaliva.

Zlepšovákem poslední doby je stromek skládací. Nedávno jsem viděl takový stromeček v *Home Depot* za 1026 dolarů. Vypadal skoro jako pravý. Nutno říci, že pro dobrý stromeček rodina ledacos obětuje. Někde se i stromky kradou. Pořádají se pytlácké výpravy do lesa a lesní správa pro změnu zakáže komukoliv před vánočními příjmy do přírody. Bez těchto soubojů obyvatel s myslivci si dnes již česká média advent nedokáží představit.

A to jsme se ještě nedostali k tomu nejdůležitějšímu. To jsou dárky. Pamatuji se, jak u nás doma jsem byl v dětství z dáreků mírně netrpělivý a nic nepomohlo napomenutí, abych jedl pokud možno pomalu. Vzal jsem si nejmenší porci kapra, jenže ta byla většinou od ocasu a tam bylo nejvíce kostí. Takže jsem se pořádně nenajedl a stejně mi to trvalo nejdéle. Kompenzoval jsem to bramborovým salátem.

Maminka zase chtěla, abychom zpívali než zamíříme pod stromeček. Tento nápad se mi ale už vůbec nezamlouval. Navíc zpívat uměl jen tatínek. Později, kdy už zmizelo kouzlo elektrických vláček a skládanek značky *Merkur* a věděl jsem již pravý původ dáreků, jsem se pokoušel přispět svoji troškou do mlýna.

Dárkování doznalo kuriozního obratu v pozdějších letech. Měl jsem přítele, jakéhosi Karla Kotláře. Jezdil ve Velorexu 350, tomuto stroji se většinou říkalo dosti posměšně létající Montgomery nebo hadraplán. Toto vozidlo bylo určené invalidům, kteří nemohli chodit a Karel Kotlár chodit nemohl, ale zato po celý rok sbíral různé předměty, gramofonové desky, voňavky, šály... Důvodem bylo vánoční obdarování. Bylo to jako hra. Na Štědrý den ráno mne zavolal, jestli bych se mohl zastavit. Odpověděl jsem, že jen na chvíli a skutečně jsem se po ránu dostavil. Karel mě pak požádal, jestli bych mohl někomu na druhý konec Prahy odvézt malou pozornost. Nepříliš ochotně jsem přislíbil a šlapal jsem na kole přes celou Prahu. Při tom mně Karel ještě zdůraznil, abych mu nezapomněl říci, jestli byl dotyčný doma. Většinou to dopadlo tak, že tam měli zase něco pro pana Kotláře. Tak jsem se vrátil do Lublaňské ulice. Vyřídil jsem poděkování, předal dárek a jelikož bylo poledne,

chtěl jsem popřát hezké Vánoce a vyrazit na oslavy.

Jenže omyl - byl to teprve začátek. Pro převozníka nebylo pouze jedno veslo, následovalo druhé. Další dárek. A tak jsem vyrazil opět na druhý konec města, pro změnu na Spořilov. Situace se opakovala až do pozdního večera a to jsem jistě nestačil všechny gramofonové desky rozvézt. Rok co rok stejný rituál. Před vánočními jsem Karla upozornil, že žádné dárky na Štědrý den nevozím, ať mi je dá před vánočními, pak jsem se nechal ukecat na jeden a nakonec z toho byla štědrovečerní zábava.

Když jsem večer dorazil zablácený a promrzlý k rodičům, otec jen suše poznamenal: „Na tebe je spolehnout, ani k štědrovečerní večeři nemůžeš přijet včas a v pořádku!“ Zkrátka dárky jsou dárky a jsou součástí vánočního rituálu. Jeden můj známý mi vyprávěl, že dělal v době Husákova socialismu údržbáře v Obvodním ústavu národního zdraví. A opravoval tam nějaké doktorce skříň. I stalo se, že nahlédl do ní a ta že byla plná bonboniér od pacientů. Některé bonboniéry byly již plesnivé. Dárek či kolečka pro paní doktorku, to bylo také součástí rituálu, nejen vánočního. Slyšel jsem o jednom podnikateli, který měl velký dům, ale jedním z hlavních problémů když umřel bylo, co udělat s těmi cennými dary, které během svého života dostal. Při tom si mohl koupit, co chtěl. Nevím, nevím, co si svatý Otec, papež Benedikt XVI. počne se všemi dary, které dostal při nedávné návštěvě naší domoviny.

Dnes máme v Čechách zvláštní nový termín: tunelování. Je to vlastně taková krádež legální cestou. Krade se tak, abychom za to zákonem nemohli být postiženi. Dá se vytunelovat banka, finanční fond, továrna, divadlo, dokonce jsem slyšel i o vytunelování jedné církve za zbožných řečí těch, kteří si pomohli k církevnímu majetku a začali s ním hospodařit. Církevní budovy prodali a koupili nové. Snad aby Slovo Boží tam bylo lépe slyšet. Vše bylo legální, vše proběhlo podle zákona a původní duchovní našli pouze zapečetěnou kancelář.

To je jedna z realit dneška, ale daleko horší je tunelování pojmů. Pojmů jako jsou Vánoce. Nechci psát proti tomu, co nám způsobuje radost, kdy se cítíme dobře, ale mám výhrady proti tomu, aby se to stalo něčím, co má nahradit evangelijní zvěst. Je nebezpečí, že nám i tato zvěst bude vytunelována.

V Janově evangeliu se hovoří o přesném opaku. Nikoliv o tom, že je nějaký pojem vytunelován, ale naopak naplněn. Toto je smyslem prologu Janova evangelia. Najednou to, co bylo pouhou teorií, jakousi spekulací, má skutečnou váhu, protože přišel Ježíš Kristus. Někdo, kdo dává všem těmto teoriím jakousi váhu, někdo, kdo za to existenciálně ručí, to jest ručí svým vlastním životem. Teorie o smyslu našeho života se tím stala skutečností.

Slovo z Janova evangelia navazuje na Slovo Hospodinovo z první knihy Mojžíšovy, nebo-li Genese, kdy Hospodin koná vše slovem. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ V Janově evangeliu se hovoří o podstatě světla.

Lukáš má příchod Ježíše Krista spojen s Janem Křtitelem, který vyzýval k pokání. Slovo pokání v biblickém slova smyslu znamená nejen změnu smýšlení a citění, lítost nad hříchem, nýbrž změnu celého života a přijetí nových norem mravních a náboženských. Návrat k spravedlnosti.

Ruský spisovatel Alexander Solženicyn volá po pádu komunismu po pokání. Stejně tak činil i Jan Křtítel.

Doba adventu by tedy měla být nejen dobou, kdy se radujeme, ale naše radost by měla být spojená s očekáváním příchodu spasitele, ale i dobou zamyšlení a reflexe nad tím, co jsme nedobrého učinili a jak bychom změnili svůj život.

Zmínil jsem se v úvodu o tom, jaké jsou Vánoce a čím se vyznačují. Druhým bodem je, jaké by asi vánoce a doba adventu měly být. Mělo by to být období zamyšlení nad naším životem.

Kdysi v šedesátých letech jsme připravovali jakési vánoční pásmo. Kromě určitých básní jsme tam měli i staré církevní písně, které se jen tak recitovaly a pak tam byl ještě diapozitiv. On to byl asi spíš kreslený vtip odněkud z *Literárních novin*. Spokojená rodinka jde k vánočnímu stromečku a jako dárek dostane kříž. V pozadí vidíme postavu, která toto překvapení připravila.

Ilustrátor či karikaturista vystihl skutečnost. Evangelium nám přináší skutečně něco nového odlišného. Něco, co problematizuje náš život. Jestliže chceme následovat Ježíše Krista, není to v kýči Vánoc, ve výjevech, které můžeme spatřit v Honest Edovi nebo v italských obchodech na Blooru mezi Dufferinem a Ossingtonem vedle malých sošek svatých a Benita Mussoliniho.

Vánoce vypravují o prolamování něčeho nového do tohoto světa. Není to inkvizice a násilné nastolení nové etiky, kterou tak často představují politické strany s křesťansko-demokratickým programem ani nástup laciného kýče do našeho života. Jde o to, abychom pochopili hloubku života.

V těchto dnech jsme měli na Evropském filmovém festivalu možnost vidět znovu film *El Greco*. O řeckém malíři, který se nebál čelit inkvizici. Hloubka života nespočívá v novém bezproblémovém světě, ale v tom, že tento svět přijmeme v celé šířce. Chybou je, když chceme jednu stranu spektra odříznout. To je problémem dnešní společnosti, která chce zrušit bolest za každou cenu. Počínaje prašky proti bolesti hlavy, přes bezproblémové ekonomicky zajištěné dětství, plánované rodičovství, konče zajištěným stářím. Chtěla by radost, ale odmítá utrpení. Chtěla by život věčný a spasení, ale odmítá ukřižování. Chtěla by idylku vánoc, ale odmítá chudobu ve chlévě.

Musíme mít na zřeteli, že vánoce nelze oddělit od utrpení kříže. Jedno bez druhého je kýč. Nelze také oddělit utrpení kříže od vzkříšení, protože pak se jedná o depresi a zoufalství.

Pokud si uvědomíme tyto tři mezníky, pak má doba adventu pro nás smysl a již dnes můžeme zpívat adventní a vánoční písně. Radovat se z toho, že přišel spasitel, že Bůh ve svém stvořitelském plánu volil cestu nenásilí před cestou násilí. Cestu pravdy před cestou lži. Cestu lásky před cestou zloby.

O Vánocích se můžeme radovat, že se naplnila slova proroků, tak jak o tom hovořil Jan Křtítel, když říkal: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. To je to hlavní poslání adventu.

Aleš Březina

Jerry Formánek

a tým TCT

vám přejí

hezké Vánoce

a fantastickou sezónu v roce 2010

TRANSCOM TRANSPORT LTD.

1260 Kamato Road

Mississauga, ON L4W 1Y1

Tel.: 905/361-2743

Fax: 905/361-2753

E-mail: sales@tct-ltd.com

www.tct-td.com

■ IMPORTANT INFORMATION ■ RENSEIGNEMENTS IMPORTANTS ■

**“I encourage every Canadian
to get the H1N1 flu vaccine.”**

Dr. David Butler-Jones
Chief Public Health Officer of Canada

- ▶ Getting vaccinated is a safe and effective way to protect yourself and others against the H1N1 flu virus.
- ▶ Canada has enough vaccine for everyone.

**« J’encourage tous les Canadiens
à recevoir le vaccin contre
la grippe H1N1. »**

Dr David Butler-Jones
Administrateur en chef de la santé publique du Canada

- ▶ La vaccination est un moyen sûr et efficace de vous protéger et de protéger vos proches contre le virus de la grippe H1N1.
- ▶ Le Canada a suffisamment de doses de vaccin pour tout le monde.

For information on flu clinics,
please check with your provincial
or territorial public health authority.

Pour obtenir des renseignements sur les cliniques de
vaccination, veuillez consulter les autorités en matière
de santé publique de votre province ou territoire.

For more information
about the H1N1 flu vaccine

visit

www.fightflu.ca

or call

1 800 O-Canada (1-800-622-6232)
TTY 1-800-926-9105

Pour en savoir plus sur le
vaccin contre la grippe H1N1

visitez

www.combattezlagrippe.ca

ou composez le

1 800 O-Canada (1-800-622-6232)
ATS 1-800-926-9105

Public Health
Agency of Canada

Agence de la santé
publique du Canada

Canada

**Veselé vánoce
a PF 2010**

**PROCK INSURANCE
BROKERS LTD.**

**Všeobecné pojištění
102 Benson Ave.
Toronto, Ont. M6G 2H8
Tel.: (416) 651-7837**

**Cena Angelus udělena
Josefu Škvoreckému**

V malém městečku Sejny v polsko-litevském pohraničí sídlí nakladatelství *Pogranicze*, ve kterém vyšly polské překlady dvou knih Josefa Škvoreckého, *Tankový prapor* a *Inženýr lidských duší*. V městečku se také nalézá nadace a kulturní středisko. Na překladu *Inženýra lidských duší* pracoval Andrzej Jagodzinski. A byl to Andrzej Jagodzinski, který před několika dny poslal Josefu Škvoreckému e-mail, ve kterém mu sdělil, že jednomyslným rozhodnutím poroty byla Josefu Škvoreckému udělena cena *Angelus* pro střední Evropu.

Do finále se dostalo sedm autorů. Při slavnostním udělení ceny ve Wroclavském divadle byly prezentovány dvacetiminutové ukázky textu všech sedmi finalistů. Porota, které předsedala bývalá ruská disidentka Natalie Gorbanievska (kdysi v Paříži spolupracovala s Pavlem Tigridem) cenu, jak už jsme uvedli, jednomyslně udělila Josefu Škvoreckému. Kulturní kanál polské televize o slavnosti natočila půlhodinovou reportáž a (jak Andrzej Jagodzinski sděluje), reakce polského tisku byla vesměs nadšená). Ozdobná část ceny (tu neozdobnou představuje šek), šoška, byla předána českému velvyslanectví ve Varšavě, odkud bude diplomatickou cestou poslána na české velvyslanectví v Ottawě, které ji doručí Josefu Škvoreckému.

Tak do sbírky cen, udělených Josefu Škvoreckému, přibyla další. Bude v dobré společnosti: Newstadt International Prize for Literature, Governor General's Award, Gugenheim Fellowship, Order of Canada, Řád Bílého Lva...

Blahopřejeme!

Josef Čermák

**Cena Oskara Morawetze
udělena flétnistovi Robertu
Cramovi**

Letos byla poprvé Ontario Arts Council udělena cena Oskara Morawetze za "Excellence in Music Performance". Cena byla udělena ottawskému flétnistovi Robertu Cramovi, kterému byla předána 16. října 2009 při zahajovacím koncertu *Orchestru ottawské univerzity*. Cram byl třidvacet let prvním flétnistou *National Arts Centre Orchestra* a hostoval s řadou významných orchestrů. Založil - a dosud je uměleckým ředitelem - organizace *Pierrot*

Concerts, která si vzala za úkol podporování a hraní současné kanadské hudby a hudebních divadelních her.

Cena nese jméno Oskara Morawetze, jednoho z nejznámějších kanadských hudebních skladatelů, jehož skladby (přes sto orchestrálních a komorních skladeb, mezi nimi *Carnival*, *The Diary of Ann Frank*, *Memorial to Martin Luther King* (dílo, které Morawetz napsal na žádost Mstislava Rostropoviče a které bylo provedeno mimo jiné snad nejslavnějším cellistou své doby, Yo Yo Ma, a vyslané celosvětově při posmrtné oslavě Kingových narozenin). Oskar Morawetz a celá Morawetzova rodina - otec Richard byl blízkým přítelem a spolupracovníkem Tomáše Garrigue Masaryka ještě v době Masarykova profesování - opustil Československo v roce 1938, stal se profesorem hudby na Torontské univerzitě a byl vyznamenán Řádem Kanady a Řádem Provincie Ontario.

Josef Čermák

Překladatelka Eva Mesticová

přeje čtenářům

Satellitu 1-416

krásné prožití
vánočních svátků

a

šťastný rok 2010.

**VESELÉ VÁNOCE
A VŠE NEJLEPŠÍ V ROCE 2010
PŘEJE KRAJANŮM V KANADĚ
A PŘÁTELŮM V ČESKÉ REPUBLICCE**

Paul Jilek
Manager
s rodinou

**Nová adresa:
846 THE QUEENSWAY
TORONTO, ONTARIO M8Z1N7
www.nationalsound.ca
TELEFON: (416) 703-1939**

**Veselé Vánoce
hodně pohody od Vánoc
do konce roku
hodně úspěchů v roce 2010
přeje**

**Rosti
Brankovsky**

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro koupe:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Pracujeme v celé oblasti GTA

Sutton Group-Bayview Realty Inc.

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

SUNNY SHORE'S DENTAL

Dr. J. Zdena Legner

přeje čtenářům Satellitu
příjemné prožití svátků
a hodně zdravých úsměvů
do roku 2010

**Dental Office 714 Lakeshore Rd. E.
905-274-0442 Mississauga (at Cawthra)**

Benefiční večer Nové Vize, Tři vlny a Život je jen náhoda

Program, který jsme mohli vidět ve čtvrtek 10. prosince 2009 čili v den Lidských práv, měl kromě pěkné hudby i prvky, které se svým způsobem tohoto tématu týkaly. Mohli jsme slyšet Ježkovu hudbu, ale hlavně vidět výstavu o životě a díle Jaroslava Ježka. Talentovaný hudebník, který byl téměř slepý, se mohl projektovat a žít ve své vlasti až do začátku druhé světové války. Pak nastal exil, v kterém Ježek umírá.

ADOLF HOFFMEISTER: JAROSLAV JEŽEK

Na Ježkův exil nepřímo navazoval i film za jehož realizací stojí Markéta Rešovská z TV Nová Vize Tři vlny. Nutno říci, že to byl velice nevděčný úkol, ale Markétě se podařilo něco zajímavého, co snad ani nechtěla. Film není ani tak dokumentem o době minulé, ale o tom, jak tuto dobu vidí člověk, který přišel v druhé polovině devadesátých let do Toronta. Proto mnozí z těch starších mají pocit, že tam měl být ten nebo někdo jiný, kteří určovali život v Kanadě. Každý z nás zná někoho jiného, pohybuje se v jiné skupině lidí, ne všichni žili pouze v Torontu a Torontu nebylo vždy centrem krajského života. Těžko si lze představit válečnou generaci bez Bati a Batawy. Vancouver bez dr. Krajiny, Československé sdružení bez Jiřího Corna a Miloše Šuchmy, krajskou televizi bez Arnošta Wagnera či Josefa Máry, Nové divadlo bez Ferdý Čulíka, Montreal bez Velana, či jakým fenoménem byly pro Torontu české a slovenské kostely, Sokol, Uragan Toronto nebo pan Dufek včele legionářů...

MARKÉTA REŠOVSKÁ PO PROMÍTÁNÍ FILMU TŘI VLNY

Ovšem tohle je něco, co Markéta zná pouze z doslechu, co sama neprožila a navíc měla na celý film pouze padesát minut, při tom měla, jak sama říká 30 hodin materiálu. Ten, kdo se někdy pokusil o podobný projekt ví, jak je to obtížné a zároveň nevděčné. Tvůrce se pak uchýlí k tomu, že projekt natahuje, chce tam dostat každého a tím se stává celý film nepoužitelným a divák po chvíli začne nudit. Druhým nebezpečím je, že chce do krátkého časového úseku dostat všechno. Je to něco, jako když někdo z vrtulníku vyfotí sletové cvičení, aby tam byli všichni cvičenci. Taková fotografie

také nefunguje jako skupinové foto. Těmto dvěma úskalím se tvůrkyňě filmu vyhnula a udělala dobře.

Film je důležitý i pro starší generaci, aby pochopila jak je nutné určité vzpomínky předávat. Vždyť právě na generaci předválečných emigrantů vzpomínají jejich děti a těžko by vzpomínaly, kdyby nebyly právě v českém prostředí. Na filmu se svým způsobem totiž podepsalo rozdělení Československa, které je dnes realitou a tak tam chyběl i silný slovenský element v československém kontextu. Dnes bychom si asi pod pojmem tři vlny emigrace představili emigraci posrpnovou, osmdesátých let a polistopadovou a v padesátých letech by to byly zase jiné tři vlny: předválečná, válečná a poválečná. Film, který jsme viděli je tedy pouze kamínkem v mozaice a budme vděční za něj, protože z některých období nemáme žádný doklad a díky internetu a e-mailům se toho ani o dnešní generaci mnoho nedochová.

Aleš Březina

Eh!U Film Festival Announces Winner of the Magna Audience Award

Toronto - Eh!U European Film Festival is pleased to announce the winner of the 2009 Magna Audience Award, *Little Robbers*, Latvia (2009), directed by *Armands Zvirbulis*. Honorary Consul *Paul Kuras*, Latvia, accepted the award presented by Magna International on the closing night of the Film Festival.

Veselé Vánoce a vše nejlepší v Novém roce přeje

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/787-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR V ZÁPADNÍM TORONTU!

Příjemné prožití vánočních svátků a hodně úspěchů v roce 2010

přeje

PRENCO

PROGRESS AND ENGINEERING CORPORATION LIMITED

1135 Squires Beach Road, Pickering, ON, Canada L1W 3T9

Tel: 416-703-4580, Fax: 416-703-7899

<http://www.prencocorp.com>

To je psaní pro legraci, o Vánocích v emigraci

„Rozdělují svátky do dvou skupin,“ mudroval včera Zdeněk u kafe v kavárně *Books&Beans* rozparádný Adventem: „jsou svátky absolutní a relativní. Ty absolutní jsou Vánoce, Silvestr či Velikonoce a jsou na furt; svátky relativní se ustavují a zanikají, jako byl MDŽ, první máj, Den horníků či výročí VŘSR, které nikdo neslaví, když nemusí; na absolutní svátky se těšíme, ty relativní se protpěly.“

Špicoval jsem uši, kam má Zdeněk tímto otevřením namířeno, a on dodal, že první Vánoce v emigraci byly stychnuba, kdo se do emigrace hodí, a kdo se vzdá a vrátí odprosit Husáka a sklonit hlavu.

„Proč právě Vánoce by měly být stychnuba emigrantského rozhodnutí být emigrantem?“ „Protože o Vánocích je člověk naměkko, zranitelný a plný emocí a vzpomínek na dávno, když byl dítě a doma pod ochranou. Protože Vánoce jsou pro děti, což děti nevědí, až když jsou dospělí, pak to vědí.“

Zdeněk mne často láme na kole svých úvah a cítím se ochuzen, že nevidím věci tak složitě jako on.

Zdeněk to ví a obrátí směr slov. Položil otázku, abych mu popsal naše první Vánoce v emigraci.

„Snadno,“ řekl jsem, „byli jsme čtvrtý měsíc v uprchlickém lágru *Puchlmühle*, což nebyl lágr, ale útulný penzion na břehu krásného jezera Attersee v horním Rakousku. Týden před Vánocemi jsme dostali pozvánku z kanadského konzulátu na pohovor a to jsme považovali za nejlepší dárek k Vánocům.“

„A stovka Čechů, Poláků i dokonce nějakí Rumuni žijící s námi v penzionu to vnímali

jako signál a dar k vánocům taky,“ dodal jsem.

„Emigrování v 1980 nebyl už svižný proces jako ta předchozí vlna po 1968, a tak naše emigrace bylo hlavně čekání na vyjádření z úřadu o udělení azylu, na pozvání na pohovor, a na souhlas odjet z lágru do země vybrané a zaslíbené.“

„A jak ti to čekání šlo k duhu?“ popíchnul mne Zdeněk.

„Docela dobře,“ řekl jsem bez váhání, „ona paní Firlová umí německy a za týden po příjezdu mi pomohla najít práci v dřevařském podniku, a když má chlap práci, hned se přestane smažit ve vlastní šťávě.“

„Další týden zařídila Eva v místní školce umístění předškoláků do rakouské školky a děti tam vodila a děti měly pocit normalnosti v té emigrantské nejistotě co bude dál.“

„A co dělala Eva?“

„Eva překládala kdejaké papíroviny ostatním uprchlíkům neb v Rakousku je byrokracie mohutná, řešila situace mezi uprchlíky a domácími, a po večerech učila zájemce angličtinu. S každým se sprátila a třetí týden našeho pobytu v lágru domácí paní požádala Evu, jestli by spravovala hospodu, která byla na přizemí penzionu, zatímco domácí si šla na hodinku, dvě lehnout a odpočinout. A tak Eva točila pivo a roznášela drinky, i když si prakticky nikdy nepamatovala co kdo chce, neb, jak se vyjádřila, jako číšnice byla zcela neužitečná. Zato dostávala od místních štangastů, kteří viděli, že umí německy a neumí čišnictví, štědré tuzéry.“

„Pokoj jsme měli malý, akorát postele pro čtyři lidi a skříň na těch pár věcí, co jsme měli, tak jsem uříznul metrový stromeček a pověsili jsme ho za špičku ke stropu, abychom stromeček pro děti měli. Bylo to prostě nádherné, voňavé a velice útulné.“

„Peníze jsme vydělávali, tak jsme poslali poštou dárky rodičům; mezi jiným tchyně chtěla srp - ano, srp na sekání trávy, kterýžto doma nebyl k sehnání, tak dostala srp z Rakouska. Jelikož tuto žádost napsala velkým písmem, SRP, Eva si myslela, že jde o nějakou zkratku, tak uháněla lidi, aby jí to rozluštili, než na ni přišlo osvětlení, co vlastně její máma chce.“

„Hahaha,“ zasmál se Zdeněk, který na poloměry normalizace doma nezapomněl.

„Klukům jsme koupili po hráčce, Eva měla značně exotické přání - chtěla tyčku uheráku, neb v Ostravě neměla známou v řeznictví, tak se k uheráku, který milovala, prakticky nedostala a já dostal zimní boty po kolena, protože alpská zima byla tuhá a já pracoval v dřevařském podniku venku s nohama ve sněhu.“

Domáci Barbara a Willi si chtěli zajet na Vánoce k rodině, i svolali několik lidí, považovaných za zodpovědné, aby jim svěřili chod domu. V tomto svátečním rejži se objevila řada talentů - jako Jirka, který rád vařil, a hodlal udělat večeri jako báseň. Slovenské ženy vyrukovaly s nápadem dělat krajové speciality, a ty ze Šariše byly strašně dobré! Vymišovali jsme si (my, ti zodpovědní), že Willi a Barbara s sebou vezmou k rodině Dinga. Dingo byl bernardýnské štěně, roční. Roční bernardýn je vhodný ke stěhování klavíru, ale jen jestli se k tomu vycvičí. Willi, kterému Dingo patřil, nehodlal omezovat Dingu osobnost vycvičením ke vhodnému chování. Což působilo problémy, hlavně mezi Barbarou a Willim. A protože měli jet k Barbařině rodině, tak nás Willi kolektivně uprosil, ať se o Dinga na pár dní postaráme. Hodlali jsme zarazit Dingu sklon sledovat, co se vaří, a zabránit jeho přístupu do kuchyně. Což by bylo snadné třeba i u vlčáka, ale jestli jste někdy viděli dospělého čistokrevného bernardýna...

A tak, ve chvíli nejvyšší kuchařské soustředěnosti, kdy se smažily rybí řízky, a krájelo uzene maso na plátky (řada lidí si oddechla, že nemusí lovit kosti z kapra a dali přednost uzene masu) Dingo nepozorovaně vzkouzl do velké kuchyně. Jirka hulákal příkazy pomocníkům, do toho zvonil telefon, který hlídala Eva mezi přípravou talířů, dva podkuchťáci na sebe syčeli kvůli připálené cibulce, nikdo nevěděl, kde je jisté koření, po kterém toužily Slovenky a Eva běžela překládat nápisy na kořenkách. To byla chvíle, kdy se ozvalo strašně zařvání a všichni ztuhli. Všichni, kromě Dinga, který ve stylu vysavače do sebe vtažoval nakrájené uzene, neb jeho hlava byla pohodlně nad výškou stolu.

Ten si Jirkova zařvání vůbec nevšiml. A tady jsme zachránili Willimu „jediného přítele“, jak se Willi vyjadřoval. Neb Jirka se rozehnal řeznickým sekáčkem po Dingovi, a jen tak tak jsme mu zabránili v psovraždě.

Tři chlapi s velkou námahou odtáhli rozparádného bernardýna a zavřeli ho do sklípku. Všichni, kdo slyšeli ten rámus, nevánoční kletby, řinkot nádobí, štěkání bernardýna, kterého táhli pryč od chutného uzeneho se přihnuli do kuchyně, a tak se ty různé posmutnělé obličejové rozjasnily smíchem a veselostí.

Do kouta jídelny byla postavena jedle ke stropu a my večer zasedli k první vánoční večeri v emigraci.

Už nevím, jak se stalo, že jsem měl vánoční proslov o naději na lepší život, než jsme měli ve vlasti. V náručí jsem měl Petra, který byl nejmladší uprchlík (18 měsíců) v penzionu a oblíbená hračka všech a celý ten houf zatvrdilých nepřátel socialismu jsem rozplakal. Ale bylo to takové radostné slzy - myslím, že Dingova nenažranost nám udělala dobrou službu. Po večeri jsme zpívali koledy, děti rámusily s hračkami, až do půlnoci bylo veselo. A po světobolu ani památky.

„Světobol o Vánocích?“ zkoumal mé vzpomínky smějící se Zdeněk neb jsem názorně předváděl Dingovo sání masa, Jirkovo rozhánění sekáčkem, a tahání bernardýna.

„Ale kdepak,“ řekl jsem, „někteří uprchlíci neměli na prchání nervy a fňukali, i když svítilo sluníčko v září; vzpomínám si na jednoho mladíka, který se minil utopit v jezeře Attersee, ale byl zachráněn a ztratil se kdesi na psychiatrii. Těch pár, co neměli na emigraci žaludek anebo gebiry se vrátilo domů v prvním roce, znali jsme tři nebo čtyři, ne víc.“

Dingo už nám pak dalších moc problémů nenadělal, ale mezi Barbarou a Willim způsobil někdy pořádnou hádku, a jak mi Eva sdělila, litaly tam věty jako „Buď ten pes, nebo já!“. Ale to je jiná story,“ jak říkáme my Češi.

„No a co ten čas Vánoc v emigraci,“ dotíral Zdeněk trochu zklamaný, „že jeho úvaha o svátcích absolutních a relativních ve mně nevyvolala náležitou reakci a já se jen zasmál, že Vánoce jsou čas sentimentální od nepaměti a Slunovrat má rád každý člověk a basta.“

Chvilí jsme oba mlčeli, a navázal jsem, že ten ministromeček v penzionu zavěšený u stropu ve mě utvořil jakousi psychózu, že musíme mít strom až ke stropu, což máme každé Vánoce.

Jestli byl Zdeněk s mým příspěvkem k prvním emigrantským Vánocům spokojen, jsem se neptal, ale zdálo se mi, že mu spokojenost imponuje, protože se největší svátek roku, Vánoce má slavit vesele a s gusem.

Ross Firla - Sudbury

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

FIRLOVI

Impotence - možná záruka uchování majetku

Idol a golfový genius Tiger Woods během několika málo dní proměnil se ve smutnou postavu. Jak pěkně příběh se začínal: pohledná manželka ranou baseballové hokej do okna manželova automobilu, který o půl třetí ráno se ocitl v hydrantu a stromě, vysvobozuje zraněného manžela, sdělují první zprávy.

Čas nehody komukoli soudné úvahy schopného napovídá, že leccos není docela honky-dory, jak se tady říká.

Po pár dnech domněnka bystřejšího čtenáře je potvrzena.

Mocné libido přivedlo mistra golfu do značné svízele.

Každým dnem přibývají dámy, slečny, oznamující svou důvěrnou známost s hvězdou. Jsou to většinou ženy bílé pleti, z různých míst.

Dosud bezúhonný idol, mistr svého oboru, právem v díle golfovém obdivovaný, otec dvou dětí, boháč. Co teď? Jak to bude s jeho golfem, k jehož mistrovskému ovládnutí se rychle vracel po problémech s kolenem? Jak bude s jeho ženou, s jeho dětmi? Žádná pochybnost o tom, že o všechny bude dobře postaráno, dojde-li k rozchodu. Dočetl jsem se dnes, že manželka zakoupila již nemovitost ve Švédsku, zemi svého původu.

Zajímavá je na všem, dle mého názoru, jedna věc.

Proč, když nevěra mistra praskla, objevují se nové a nové odalisky! Proč nemlčí teď, když dříve tak snadno podléhaly šarmu mistra sportu? Domnívají se snad, že z tohoto počínání budou mít finanční užitek? A nebo se na listě Tigerova harému ocitly vlivem okolností, které se někdy podobají v takových případech lavině? A když už se lavina řítí, ani bych nebyl překvapen další zprávou tisku, že i ta milá mistrova choť nepočínala si jako vzorná manželka.

Takže průměrná ba i podprůměrná movitost a dokonalá nebo mírná impotence je zřejmě zárukou, že v životě takového jedince nedojde k převratným změnám a značným nepříjemnostem, na jaké se už zřejmě v případě Tigera těší nespočetní právníci.

Ledaže bych se mejlil

Vladimír Cícha, Vancouver

Pracovní řád pro úředníky

1. Denně před začátkem pracovní doby jsou povinni úředníci důkladně zamést kancelář, vybrat popel z kamen a utřít prach.
2. Úředníci zodpovídají dále za to, že kancelář bude vždy řádně vytopena. Potřebné palivo obstarávají na svůj náklad.
3. Soukromé rozhovory jsou v pracovní době nežádoucí.
4. Řádná pracovní doba jest 12 hodin. V případě potřeby musí každý úředník pracovat bez vyzvání přesčas.
5. Jakákoliv politická činnost úředníků má za následek okamžité propuštění.
6. V kouření a požívání lihovin se očekává od úředníků zdrženlivost.
7. K dámám a výše postaveným osobám se úředník chová slušně.
8. Jako četba se doporučuje bible. Není námitek proti jiným knihám, pokud jsou tyto mravně nezávadné.
9. Povinností každého úředníka je péče o zdraví. V případě nemoci není nárok na mzdu. Každý úředník, který má pocit odpovědnosti, by si měl pravidelně ukládat ze své mzdy přiměřenou částku pro případ nemoci či jiné nepředvídané potřeby.
10. Úředníci se nesmějí při práci mýlit. Kdo se při své práci dopouští častěji chyb, bude propuštěn.
11. Kdo odporuje šéfovi, dokazuje tímto, že před ním nechová potřebné úcty. Z této skutečnosti se vyvodí důsledky.
12. Úřednice jsou povinny vést zbožný a cudný život.
13. O dovolenou mohou úředníci žádati jen z naléhavých rodinných důvodů. Tato je však neplacená.
14. Úředníci nechtějí stále na mysli, že tisíce jiných osob jsou ochotny okamžitě nastoupit na jejich místa.
15. Úředníci nesmějí nikdy zapomenout, že jsou svému principálovi povinni vděčností, neboť je jejich živitelem.

Říjen 1870

Maria Gabánková

přeje všem čtenářům
pokoj a radost o Vánocích
i v Novém roce 2010

Knihy

JOAN OF ARC

*body broken
body redeemed*

Published by PIQUANT EDITIONS
in Great Britain, 2007

Cena 30 dolarů!

Zájemci zavolejte na tel. číslo

416/535-8063 nebo 416/530-4222

E-mail: gabankova@paintinggalleries.net

www.paintinggalleries.net

Český kalendář 2010

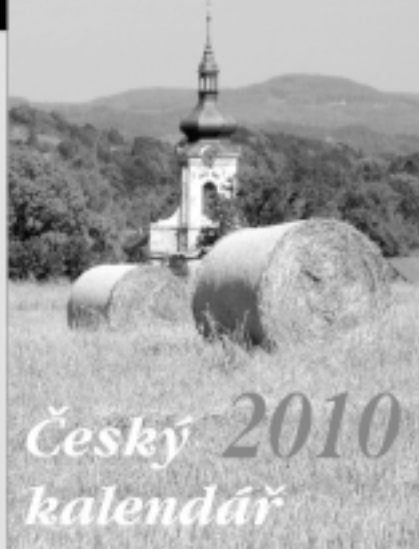
ZAJÍMAVOSTI | HISTORIE | RECEPTY | PÍSNIČKY | AŽÍVOVKY

Již po patnácté jsme připravili publikaci, která chce poštěřit, ale i připomenout některé významné osobnosti naší historie a kultury či události, na které by se nemělo zapomenout. Kromě článků, o kterých by se dalo říci, že jsou poučné, přinášíme v kalendáři jako obvykle i články oddechové. Povídky, básničky, písničky, křížovky, obrázky a fotografie a praktické recepty.

Doufáme, že se Vám i letošní kalendář bude líbit jako ty předtím a předem Vám velice děkujeme, když o něm dáte vědět i svým přátelům a známým.

Český kalendář 2010 má 176 čb stran + barevnou obálku. Jeho cena je v ČR 129 Kč, + event. poštovné 18 Kč, v Evropě 0 s poštovným 10 Eur, v záměří 15 US \$ s poštovným. Není běžně k dostání v knihkupectvích. Je třeba si jej objednat na adrese: Český kalendář, Sokolovská 179, 190 00 Praha 9, e-mailem: strizovska@seznam.cz, nebo zakoupit osobně v naší redakci v Klementinu (po telefonické dohodě - dopoledne: 266 311 241, odpoledne: 222 221 344, nebo mobil: 729 091 057).

www.cesky-dilog.net

STRICTLY BULK

The Bulk Food Emporium
"Because You Don't Eat Packaging"

924 Bloor St. W.
(1 West of Ossington)
416-533-3242

638 Danforth Ave.
(at Pape)
416-466-6849

2389 Bloor St. W.
(1 East of Jane)
416-766-3319

Vše, co měla *Babička* Boženy Němcové
Magdalena Novotná ve špajzu, to naleznete u nás v obchodě:
hrozinky i rozinky, oříšky i oriešky, mandle i buráky,
křížaly i sušené meruňky a brusinky.
Navíc zásoby čokolády, medu a jiných sladkostí.

Divoká noční jízda - film ve východní Evropě dvacet let poté

19. ročník MFF východoevropských filmů v Cottbusu proběhl 10. -15. 11. Českou republiku reprezentovaly filmy *Lištičky* a *Libáš jako bůh* a také dokumentární film *Česká republika a studentský snímek Bába*

V symbolickém čase mezi 20. výročí pádu berlínské zdi a 20. výročí sametové revoluce v Praze se odehrál v pořadí devatenáctý Mezinárodní festival východoevropských filmů v německém Cottbusu (Chotěbuzi). Bylo to velkolepé panorama kinematografií zemí postkomunistické Evropy. Gruzínská režisérka Nana Džordžadze festival nazvala „hrozem vína, jemuž různé země dodávají různé chuti“. Podle jejího názoru východoevropské kinematografie dosud úspěšně vzdorují globalizaci, což je dobré i špatné zároveň. Dobré v tom, že jednotlivé filmy se navzájem liší, nejsou natáčeny podle žádných žánrových formulí, ale zároveň špatně prorážejí za hranice zemí, kde vznikly a mezinárodní publikum je obtížně chápe. Ředitel festivalu Roland Rust se právě kvůli omezeným mezinárodním šancím filmů z východní Evropy rozhodl věci změnit a dát filmům z regionu mezi Českem a Ruskem šanci. Letos bylo uvedeno 140 filmů z 35 zemí, během šesti festivalových dní přišlo na východoevropské filmy téměř 19 000 diváků. Festival stál cca 1 mil. Eur a podpořilo ho město Cottbus, spolková země Braniborsko a německý energetický gigant Vattenfall.

Smutek převažuje

Dvacet let po pádu zdi to v kinematografiích východoevropských zemí vypadá, jako bychom žili jen dva roky poté. Postavy starých komunistů, slídilů, donašečů, znechucených lidí, vydědenců, mafiánů a kriminálních plní filmová plátna. Filmové hrdinové jsou naplnění obavami a nejistotou. Z filmů kape zlost a deprese. Taková zlost a deprese, jakou jsme mohli v československých, maďarských a polských filmech cítit v dobách reálného socialismu. Je to trochu zvláštní: v roce 1968, dvacet let po komunistickém puči, se film v socialistických zemích proměnil mnohem razantněji. V československém filmu postavy předválečných kapitalistů nahradili horníci a koncem šedesátých let horníky smetla poezie všedního dne a problémová hrdinová Miloše Formana, Věry Chytilové a Vojtěcha Jasného. A po nich nastoupila celá plejáda podlomených, zničených hrdinů v době husákovské normalizace. Co vede mladou generaci současných režisérů, těch, kteří v roce 1989 demonstrovali proti totalitě a likvidovali komunistický režim, k smutku nad současností? „Režiséři ve východoevropských zemích se obávají ukázat kladné stránky a kladné povahy, vypadá to, že se za ně snad stydí,“ řekla na panelu producentů Connecting Cottbus šéfka podpůrné filmové organizace Medienboard Berlin-Brandenburg Kirsten Niehuus. „My například podporujeme koprodukcí s Polskem, ale většina nabízených projektů je o tom, jak do Německa přicházejí polské prostitutky nebo polští zloději aut. “ Jsou zloději a štetky filmovým zbožím, které se pořád relativně nejlépe prodá na Západ? Jsou příběhy o podvodnících něčím, co od nás Západ očekává? Je v tom lenost scenáristů vymyslet jiné příběhy než ty o sniperech a outsiderch? Máme snad pocit, že dvacet let poté nelze v zemích postkomunistické Evropy mnohdy odlišit podnikatele od zloděje? Možná ano, když si uvědomíme, že tři čtvrtiny Čechů se podle internetového serveru *aktualne.cz* dvacet let po pádu zdi obávají nejisté ekonomické budoucnosti. Dvě třetiny z nich vidí, že demokracie nefunguje správně, 86 procent si myslí, že se situace ve společnosti nevyvíjí správným směrem, případně že nesměřuje nikam. A podobně nebo ještě hůře je tomu i v dalších postkomunistických zemích.

Komando, které střílí zajatce

Ve vítězném filmu festivalu *Obyčejní lidé* od srbského režiséra Vladimíra Perišiče se minimalistickým způsobem, v podstatě na jednom natáčecím místě, vypráví příběh zvláštního vojenského komanda, které dostane za úkol střílet zajatce. Zajatce vozí v pravidelných intervalech dodávky, muži se sklopenými hlavami jdou v řadě za sebou na smrt, nikdo příliš neprotestuje, nikdo se nevzpouzí, protože v bezprostředním dotyku smrti je na jakoukoli vzporu pozdě. Rekruti, kteří trest smrti vykonávají, jsou většinou mladí lidé,

muži, kteří neměli práci, neměli kam jít, neměli co dělat. Prostě obyčejní lidé. Perišič dělal film také s obyčejnými lidmi, s neherci, bez scénáře. Natáčení pokračovalo tak, že mu neherci na place vyprávěli, jak by na konkrétní situaci reagovali - a Perišič podle toho vytvářel děj filmu. Režisér sám byl jeden z těch, kdo se pokusil smutnou náladu východoevropského filmu vysvětlit: „Současná situace ve společnosti je nanejvýš nejistá,“ řekl. „Po pádu zdi jsme si mysleli, že kapitalismus je silný a neporazitelný, teď se ukazuje, že se může během dvou let zhroutit jako domeček z karet. Nevíme, co bude. Je plno nevyjasněných kauz minulosti, panuje nacionalismus, radikalizují se extrémisté.“

Svět ztracených duší

Filmová pouť od Litvy přes Česko a Maďarsko až po Ukrajinu nebo Gruzii se stává divokou noční jízdou, jízdou bez světél, takovou, o jaké vypráví litevský režisér Ignas Miškinis v road movie *Obrysová světla*. Mladý muž jménem Tadas, jemuž krachuje manželství a stavební firma mu utekla z bytu i s penězi, chce obnovit svůj život. Chce to udělat tak, jako se restartuje počítač. Zmáčknout tlačítko a tma. A teprve pak přijde něco nového a lepšího. Restart, to je ve filmu divoká noční jízda Vilniusem s kamarádem ze školy. Jízda opuštěnými ulicemi, mezi narkomany, překupníky, osamělci. Jízda má svá pravidla: při nočním tahu se jede od pumpy k pumpě, nesmí se natankovat víc než dva litry a musí se jet vždycky až na doraz. A na magistrále kolem Vilniuse jet vždycky kus poslepu - zadržet dech a zhasnout světla. „Jaký má tohle všechno smysl?“ ptá se Tadas jeho kamarád. „Žádný. Je to jízda bez cíle.“

Jízda bez cíle je melodie, která unáší film postkomunistických zemí. Na takové jízdě je i Bětka, která v česko-slovensko-irském filmu Miry Fornay *Lištičky* zkouší štěstí jako au-pair. Lištičky hájily v Cottbusu české barvy v hlavním soutěžním programu na své cestě mezi MFF v Benátkách a lednovým MFF v Rotterdamu a získaly jednu z menších cen za

porozumění mezi kulturami. Divoká jízda temnou krajinou bude podle všeho pokračovat v kinematografiích střední a východní Evropy i nadále. Nadále potečou z filmů zemí, které zažily komunismus, potoky úzkostí a černého humoru, jak jasně ukázal trh projektů v rámci pravidelné koprodukční akce zvané Connecting Cottbus. Nejlepší záruky koprodukčního financování získal bulharský film *Zinkograf*, temný příběh udavače bulharské tajné policie za socialismu a chorvatský film *Noční čluny* o dvou nemocných starých lidech, kteří spolu utečou z domova pro seniory. A tak není divu, že jedny německé noviny nazvaly východoevropské filmy „světem ztracených duší“.

Filmy potřebují publikum

Na mnoho depresivních východoevropských filmů chodí zahraniční publikum jen ze zvědavosti. Je to něco podobného, jako když se úzká vrstva turistů vydá třeba do Kosova nebo do Albánie, ikdyž mainstreamový turista jede raději do rakouských Alp. Je to zvláštní typ publika, které vyhledává nestandardní a neobvyklou podívanou. Ne každé publikum se však rádo ráchá v neckách depresí. Právě pro tuhle zásadní odlišnost je pro východoevropské kinematografie obtížné systematicky si vytvořit pravidelný, relativně velký okruh zahraničních diváků. Musíte jednoduše tyhle země milovat, abyste přišli na chuť jejich filmům. „A to je dost těžké,“ zdůrazňuje Kirsten Niehuus, „protože tyhle země vůbec neznáme. Většina Němců nikdy nebyla v Polsku, natož v Gruzii.“ Filmů z východní Evropy, které jsou k publiku přátelské, je pořád málo. Ale jak ukázal letošní festival v Cottbusu, takové filmy existují. Polský film *Kočky z obchoďáku* (Galerianki) od mladičké režisérky Katarzyny Roslaniec zahájil svou pouť po světě už letos v září na MFF v Torontu. V Cottbusu získal jednu z hlavních cen - za ženský herecký výkon. Film popisuje, jak si skupina čtrnáctiletých dívek, gymnazistek hledá v nákupním centru své „sponzory“. Jedna potřebuje od sponzora peníze, druhou trápí panenství, protože se chce záhy začít naplno věnovat prostituci. Další si

potřebuje jen koupit mobil, parfém nebo módní boty. Vůbec k tomu nejlepšímu na festivalu patřil rusko-švédský thriller *Nejnovější zprávy*. Švédský režisér Anders Banke, který žil dlouho v Rusku, líčí práci zvláštní policejní jednotky, která má zlikvidovat skupinu zločinců přímo v centru Moskvy. Hlavní část příběhu se odehrává v panelákovém labyrintu, kde se zločinci skrývají. Mladá policejní PR šéfka Káťa chce z policejní akce udělat velkou mediální reality show. A tak policejní těžkooděnci chodí s kamerami zabudovanými v kuklách. Jeden ze zločinců v bytě rukojmího sedí se samopalem v ruce u internetu, šňupe kokain a prostřednictvím Sky Webu se stává televizní star celého Ruska. Mediální průběh akce je sledovanější než dopadení zločinců. „A co je nakonec důležitější?“ ptá se Káťa poněkud nedůvěřivého velícího důstojníka, který si jako válečný veterán na mediální tytář ještě nezvykl. „Likvidace zločinců nebo dobrá PR strategie, díky níž se moskevská policie dostane v roli hrdinů přímo do prime timu s licencemi na reklamu v řádu statisíců rublů?“ Velitel nerad, ale přikývne. I on začíná tušit, že média mají někdy větší sílu než samopaly.

Polský film *Miluj a tanči* zrovna tak jako český filmový hit *Libáš jako bůh* mají jedno společné: přivádějí diváky zpátky do kin. Oba filmy byly v Cottbusu uvedeny ve zvláštní programové sekci národních hitů. Jejich diváci nejsou jen úzká vrstva filmových kritiků a masochistů, kteří se rádi dívají na scénérie opuštěných nádraží, na nichž se pár omšelých notoriků upíjí k smrti. Právě film o polském stavebním dělníkovi, který ve volných chvílích výborně tančí, zejména na pásových dopravnících a střeších domů a film od Marie Poledňákové si německé publikum vychutnalo. Divácké filmy, pro někoho možná povrchní, mají v kinematografii zásadnější důležitost než si připouštíme. Zejména v době, kdy film jako obrazové médium dostává denně nové konkurenty na internetu.

To, co východoevropský film potřebuje, je zbavit se nálepky těžké, depresivní podívané a podivínek a ztroskotancích. A tak budme rádi za každý další filmový hit, který vrací diváky do kin. Jinak budou perspektivy našich filmů trudné a dojde k tomu, co popsal v Cottbusu čestný prezident festivalu, oscarový maďarský režisér István Szabó. Ten na otázku, co pro něj je východoevropský film, odpověděl takto: „Dřív jsem to věděl, ale dneska to už nevím. Dřív jsem v Budapešti mohl vidět polské nebo české filmy, dneska ne. Zmizely z kin, nikdo je nepromítá. Východoevropský film potřebuje získat zpátky ztracenou důvěru diváků.“ A že lze filmovou podívanou a důležitý obsah skloubit do pestrého, nenudícího pásma, o tom není pochyb. Umí to třeba Jan Svěrák nebo Jan Hřebejk a v Cottbusu to dokázala i polská režisérka Katarzyna Roslaniec.

Radovan Holub, Cottbus

Z FILMU KATARZYN Y ROSLANIEC: KOČKY Z OBCHOĎÁKU

Výlet

Celý nasledujúci zmätený blábol venujem svojim dvom súpútnikom - účastníkom výletu. Pekovi, zvanému Majster, ktorý svoj vrodený šarm, ba aj nadobudnutú charizmu vždy s úspechom používal na balamutenie autorít, a všetci jemu blízki ľudia z toho vďačne profitovali. Dnes je úspešným kapitalistom a čaro jeho osobnosti ani teraz nezaháľa. Lubovi, známemu ako Učeň, ktorý sa vždy nebojácne vybral na akýkoľvek nezvyčajný výlet za hranice všedných dní, hoci aj na cudzí pas a so zmenenou vizážou. Toho času je nebohy a určite bez prestania cestuje; pas pravdepodobne nepotrebuje.

Za socializmu sme boli mladí. Síce bez ideálov o prekrásnom novom svete, avšak silní, pekní a bujarí. Zúrila mladosť a možno aj pochabosť. Bezfarebná, sivá realita všedných dní prvej polovice 70-tych rokov. Iniciatívni jedmci, ba i celé kolektívy sa usilovali bohatnúť rozličnými, často svojráznymi spôsobmi. Zúrila normalizácia, pred nami diplomovky, štátnice, povinná vojenská prezenčná služba a nie celkom jasné perspektívy.

Pridružená výroba akéhosi JRD v trenčianskom okrese sa zmocnila lukratívnej zákazky - vybudovať urnový háj pri novootvorenom bratislavskom krematóriu. Stavbyvedúcim tohto megaprojektu bol strýko nášho spolužiaka, ktorý nám, vtedajším štvrtákom či piatakom na univerzite, dohodil finančne neuveriteľne výhodný kšeft. A tak sme kopali, šalovali, betónovali a finalizovali ako v kapitalizme. Stavbyvedúci mal veľmi pozitívny vzťah ku konzumácii mocných osviežujúcich nápojov, čo v praxi znamenalo, že nás nie príliš často pracovne usmerňoval. Rovnako mocne inklinoval k príslušníckam opačného pohlavia. A do krematória, či vlastne do už jestvujúceho urnového hája, chodilo smútiacich vdov neúrekom. Mnohé z nich uvítali prejavy účasti a pochopenia najeho úlisnej brunátnej tvári. Náš milý šéf na rozdiel od nás nefajčil. Mnohé z jeho potenciálnych snúbeníc však áno. Cigarety sme poskytovali my. Odvtedy sa aj datuje nie veľmi poetická dvojmyselná hláška: „Fajčil bych jak vdova.“ Verbálny sprievod jeho filantropickej prezentácie sme si nanešťastie nikdy nemohli vypočúť, pretože sme sa museli pretvarovať, že sme usilovní a neobyčajne pracovití budovatelia posledných príbytkov zosnulých. Očividne sa mu však darilo. Napriek tomu dielo pokračovalo, zrejme podľa plánu, pretože sme dostávali tučnú výplatu. Nie síce pravidelne a načas, o to príjemnejšie sme boli prekvapení, že vôbec. A tak sme jedného dňa mohli radostne konštatovať: peniaze na krku a Vianoce tiež. Keďže celá finančná machinácia prebiehala akosi nezávisle od účtovných kníh milého JRD, náš predák, nami nie veľmi seriózne zvaný „Majster“, dostal guču stokorunáčok (v tom čase bankovky najvyššej nominálnej hodnoty), ktorú sme si pod blízkou bránou rozdelili, a vyhaj do Krymu, kaviarne vedľa univerzity, kde sme často hostovali. Až pričasto.

Začal hodokvas. Okolo pracovných budovateľov krematória sa zhrčilo niekoľko spriateľených kolegov opilcov. Po bližšie neurčenom čase, niekoľkých výpadkoch pamäti a iných nešpecifikovaných radovánkach nastala záverečná. Z našej veselej pospolitosti zostalo len torzo. Majster, traja nekrematónici (z nich jedna dáma) a ja. Vďaka intenzívnej spotrebe nie celkom usľachtilých nápojov a svalnatých kaviarenských rečí o športových výkonoch v akomkoľvek odvetví niekto zo zúčastnených, možno ja, začal prorocky blúzniť o zasľubenej krajine, kde majú lacné lyžiarky rakúskej proveniencie zn. Kästinger. Krajina snov bola NDR. Predvianočné obdobie, takmer zasnežená Bratislava, nie celkom zaostrené pohľady. Čas ako stvorený na spanilú jazdu k spriateľným teutónskym susedom.

Bolo čosi pred polnocou. Tušili sme, že akýsi nočný vlak chodí okolo pol jednej nadráňom odkiaľsi z Budapešti do Berlína. Do toho nášho. Vychodného. Nevedno prečo, traja z nás mali so sebou pasy. Pravdepodobne preto, že bdeli príslušníci VB vás mohli hocikeď a kedykoľvek legjitimovať. A problém by bol na svete. Dĺžka vlasov, porast na tvári, zúfalý stav občianskeho preukazu, za všetky tieto zločiny boli postihy. Od pokuty cez nútenú úpravu účesu či ochlpenia až po výslužku obuškou. Pasy boli predsa len menej amortizované a spolu s indexom ako potvrdením, že nie ste príživník, strážcov poriadku väčšinou uspokojili. Kamarát Ivan, podľa pasu 188 cm vysoký chasník s modrými očami, mal pas, nemohol však ísť. Ľubo, zvaný Učeň, nemal síce pas ani modré oči, o výške ani nehovoriac, mal však v krvi niekoľko promile a neodolateľnú chuť cestovať a spoznávať nepoznané. Pas dočasne zmenil majiteľa.

Rozlúčili sme sa s útulným Krymom a vybrali sa na stanicu. Tušili sme, že cesta to bude náročná, v jedálenskom vozni budeme môcť konzumovať za koruny a v spriateľenej časti bývalého rajchu nám naše hmotné statky vymenia za dedečónske platidlá, ktoré my obratom zhodnotíme za kapitalistické lyžiarske topánky. Jazykovo sme boli adekvátne vybavení. Plynulo sme zo seba sypali dôležité konverzačné zvraty: *Wo ist Gestapo?, Achtung, partisanen!, Schnaps, Bier a Skischuhe.*

Cesta prebehla bez zádrhefov. Aspoň o nijakých nevieme, pretože pamäť nám slúžila asi tak po Malacky, potom dlhé zotavujúce nič. Až zrazu prekračujeme hranicu všedných dní a sme v cudzom svete. Spriateľenom síce, ale inom. Nemeckom.

Disproporcie v jednom z našich pasov si ostražití strážcovia hraníc akosi nevšimli a z nás sa stali svetáci.

Uvodné dojmy boli príšerne smädné. Vyriešili sme ich chlapy v staničnom bufete. S jasnými pohľadmi sme si začali obzerať spojeneckú krajinu, ktorá rozpútala niekoľko svetových katastrof. Odchovaní sovietskymi bojovými a našimi partizánskymi filmami sme sa pozerali na okoloidúcich übermenschov dosť cez prsty. Neboli sme vôbec uveličení. Skôr naopak. Súc potúžení v štedrom staničnom bufete nám akoby narástli krídla a začali sme cvičnú konverzáciu v cudzom jazyku. Komunikácia celkom viazla, napriek našej verbálnej podkutosti. Jednoduchá, starostlivo artikulovaná otázka *Wo ist hier Gestapo?* očividne zmiatla statných árijcov, ktorí od nás bočili ešte väčšmi ako predtým. Ani varovanie o výskyte partizánov sa nestretlo s vďačným porozumením. Len informácie o útulných osviežovniach s ponukou *Bier und Schnaps* sme dostali pomere ľahko, najmä keď sme ochotných informátorov posunkovou rečou pozvali na trónok. Nevedno ako, ale zrazu sme sa ocitli v strede pýchy východonemeckej socialistickej architektonickej predstavy o centre súčasného moderného pofudšteného veľkomesta, na Alexander Platz. Obrovská pustá betónová planina s falickým symbolom televíznej veže, odkiaľ sa šíriло optimistické vysielanie nemeckej demokratickej televízie. Gazdinky a iné nenáročné publikum v celom socialisticom tábore vždy spozorneli, keď zaznela znelka *Ein Kessel Buntes*. Revuálny program s účasťou polonahých chutných tanečnic a hviezd popmusic typu Karla Gotta, Helenky Vondráčkovej či Jiřího Koma. Všetci sme sa veľmi tešili, ako naši znamenití umelci dobývajú veľký svet. Zaslúžili aj národní. Asi si podobne ako súčasný, pomere známy euroskeptik profesor Klaus povedali, že peniaze nesmrdia a niečo také ako špinavé peniaze vlastne ani nejestvuje. *Za peníze v Praze dům.* Nebo alespoň u Prahy. Jeden z mála kapitalistických „hviezd“ v tomto programe bol istý Dean Reed, ktorý sa preslávil najmä tým, že z Ameriky emigroval do NDR. Ľudia sa smiechu nezdržali. A my sme zrazu boli pod vežou, odkiaľ tieto kultúrne úderky niknali do našich sivých domácností. Bolo že to radosti. Okoloidúci smetiar, neúspešne predstierajúci pracovitosť, dotlačil svoj výrobný nástroj — akúsi dvojkoľosovú káru až k nám a spýtavo sa na nás zahľadel. V jeho očiach sme vytušili hĺbku plnú smädu. Pozvali sme ho, aby sa pripojil k našim náročným radovánkam. Vďaka to uvítal a pustil sa do konzumácie. Nemýlili sme sa. Bol smädný. Zrazu sa z ničoho nič spamätal, strašne sa preľakol a kamsi utiekol. Nevedno, či si spomenul na svoju dobrodružnú mladosť plnú železnej disciplíny, či už v SS alebo v sovietskom gulagu. Káru nám tam nechal. Čas plynul a my sme pomaly začali zabúdať na pôvodný ekonomický účel nášho osvetovo-náučného zájazdu za každodenné, všedné obzory.

Naši východonemeckí krčmoví hostia sa často menili. Len čo čulá (posunková) debata skĺzla do chúlostivej politickej roviny, priateľskí dedečónski zhýralci sa začali kamsi nepríčetne náhlit. Dokonca sa nám ani nepodarilo preložiť prezývku vtedajšieho šéfa NDR Waltera Ulbrichta. (Pre pamätaikov: Kobra, čiže K...t bradatý.) Príjemne strávené chvíľky nebývajú večné a v ktoromsi z nás sa prebudil pocit zodpovednosti, o ktorom ani netušil, že ho má. Spomenul si na Skischuhe. Nuž teda vyhaj. Taxík a od obchodu do obchodu, kde by podľa taxikára mohli onen tovar mať. Vlastne nejedného taxikára, pretože každý z nich, keď sme mu naznačili, aby pred obchodom čakal, si vypýtal prejazdenú sumu plus zálohu za čakanie, a keď sme boli z dohľadu, zmizol. Skischuhe sme nenašli. Aj nemeckí nadľudia nám začali liezť na nervy. Stále čosi mleli a nevedeli po slovensky. Ba ani po česky. Dosť bolo teutónskych súdruhov. X-tý taxikár nás zaviezol na stanicu. Bol tam prívetivý výčap a my sme bystro usúdili, že štyri hodiny strávené v kolíske tozličných izmov sú dostatočný čas na to, aby sme sa vybrali nazad. Tam nám aspoň každý porozumie. Teda, takmer každý.

Prišiel vlak. Jedálenský vozeň otvorený, personál zhovorčivý rečou zrozumiteľnou, jednoducho raj. A ešte k tomu v Nemecku. Nastala družná veselica. Niekoľko poldecákov od nás k tamtomu sympatickému stolu, naspäť fl'áša sektu pre nás. A vlak uháňal cez červenasto hnedé Sasko k Sudetám. Čas radosti a hojnosti na stole.

Ako to už býva, všetko dobré je na niečo zlé. V socialistických dráhach bývali síce vymoženosti v podobe nie príliš hygienicky nezávadných toaliet, nevedno prečo však potrebného papiera nebolo. Toto všetko som vedel, a keď sa ma zmocnil náhly a intenzívny fekálny poryv, zhrabol som za hrst' papierov a vybral sa za dobrodružstvami na tzv. veľkú stranu. Nevenoval som prílišnú pozornosť obsahu tlačív, ktoré som po samotnom akte, v rámci čiastočnej očisty, použil. Ako znovuzrodený som sa vrátil do víru bujarej zábavy. Zrazu hranica. Nastúpili prísni, uniformovaní úradníci oboch krajín, ba i oboch pohlaví. Až pri kontrole dokladov sme si trochu hmlisto uvedomili, že jeden z nás je v zahraničí vlastne ilegálne. Najmä vtedy, keď vysvitlo, že colné vyhlásenie nelegálneho migranta som

použil na spomínanom sociálnom zariadení. To už presahovalo chápanie predpisov dbalých byrokratov. Neveriacky krútili hlavami. O to väčšmi, keď zistili, že nemáme nijakú batožinu. Našťastie vlaky by mali dodržiavať cestovný poriadok. Aspoň teoreticky. Neboli sme ani ozbrojení, ani príliš drzí. Pravdepodobne šarmantní na samotnej hranici únosnej miery. Mávli nad nami rukou a nevšimli si nezrovnalosti v jednom z pasov. Možno aj vďaka nášmu nechcenému úhybnému manévru.

Medzinárodný dopravný prostriedok sa rozhybal. Vzápätí zastal a po chvíľke sa opäť pohol. Nevšimli sme si tieto zanedbateľné okolnosti a začali sme oslavovať úspešný návrat do vlasti. Vlak rušal k Ústí nad Labem. Kamarát Majster sa kamsi vytratil. Inteligentne sme sa domnievali, že zavítal na oné zariadenie, v ktorom som ja pred chvíľou znehodnotil úradný dokument. Zapáčilo sa mu natoľko, že tam naberá čerstvé sily; normálna vec v našom stave, Intenzívna a zábavná debata pokračovala. Občas niekto z nás okrajovo spomenul neprítomného Majstra. Začula to pani pri vedľajšom stole a spýtala sa:

„Vy hľadáte toho hezkého hochu v tý žlutý košili?“ Pritakali sme. „Jo, taktoho v Děčíně zatkli.“ Necháпали sme. Sympatická pani nám pomaly a dôrazne, aby sme to naozaj dôkladne pochopili, vysvetlila, čo sa prihodilo. Milého Majstra natoľko dojala benevolentnosť úradných orgánov, že sa im rozhodol vrúcne pod'akovať. Najmä ženskej časti úradného komanda. V prejavoch náklonnosti pokračoval na peróne, keď sa vlak pohol. V milom Majstrovi sa prebudila driemajúca duša kaskadéra. Plavným skokom sa vyšvihol na schodíky miznúceho vagóna. Naplánoval si všetko perfektné, pretože to nebolo po prvý raz, čo mu vlak mizol v diaľke. Doterajšie pokusy vždy dopadli ako-tak vydatorene. V Děčíně jeho kalkulácie zlyhali. Netrafil, kam chcel, a padol na kofajnice. Medzinárodný rýchlik Malmö-Sofia okamžite zabrzdil. Zodpovední príslušníci ozbrojených síl boli našťastie stále dosť blízko, aby sa postarali o nášho dobrodruha. Po svojom. Zavolali príslušníkov ŽO VB a tí nášho naskakovača bez okolkov zadržali. Po šesťminútovom zdržaní sa vlak pohol v ústrety ďalším neočakávaným príhodám svojej púte. My sme, prirodzene, netušili vôbec nič a nerušene hodovali ďalej. Vlak pomaly brzdlil v Ústí nad Labem. Jóbova zvest' postupne prenikala do našich mozgových závitov, pretože Majstrova bunda s dokladmi a peniazmi ležala vedľa nás na sedadle. Opustiť hodokvas v najlepšom je vždy náročné. Vystúpili sme aj s Majstrovými proprietami. Taxík do Děčína. Taxikár bol z nás napriek slušnému kšeftu akýsi rozpačitý. Odmietol nám dokonca zastaviť v hospodách, ktoré sme míňali cestou, a obávali sme sa, že podobne ako pre členov cyklistického peletónu, aj pre nás by sa dehydratácia mohla stať osudnou. Prežili sme strastiplnú púť sudetskými krkahájmi, aby sme na děčínskej stanici, v úradovni železničného oddelenia bezpečnosti, uzreli scénu ako vystrihnutú zo surrealistickej komédie. Dvaja štátni ochrancovia poriadku hrajú hru pre intelektuálov - šach a zatknutý, ktorý už horko-ľazko rozlišoval farbu poličok, im kibicuje. Neúspešne, pretože jeho favorit s vyššou šaržou prehral. Porazený šachista starostlivo kontroloval zločincove doklady, naše tiež a hlboko sa zamyslel. Téma však pravdepodobne presahovala jeho inteligenciu, pretože svojmu podriadenému prikázal, aby nad nami bdel, a kamsi sa odobral. Chvíľu sme sa márne pokúšali nahovoriť zdatnejšieho šachistu na kratšiu exkurziu do staničného výčapu, kde ešte, aspoň podľa akustického efektu, vládol čulý ruch či skôr nepríčetný rev. Príslušník ozolal pokušeni, hoci očividne nerád. Premýšľavý osožák sa vrátil s rozradostnenou tvárou. Zapeklitý problém zaňho niekto vyriešil. Dozvedeli sme sa, že za šesťminútové meškanie medzinárodného expresu musíme zaplatiť pokutu 100 Kčs za každú minútu, a potom pod dohľadom úradných osôb nastúpiť do najbližšieho rýchlovlaku a už sa nikdy neukázať v ich rajóne. Ponuka to bola lákavá. Peniaze sme mali, trestné odznenie, prípadne nelichotivý prípis do škôl, ktoré sme navštevovali, nehrozili, a život sa na nás začal opäť usmievať. Bol to však rozpačitý úsmev. Ak zaplatíme, priveľa nám nezvyší na uhasenie čoraz nástojčivejšieho smädu. Neriešiteľná situácia. Zdanlivo. Bez toho, aby sme sa poradili, sme sporný spletenec vyriesili unisono. Chlapy. Odmietli sme zaplatiť, pretože prázdny gágor je prislíná, hrôzostrašná predstava. Naše rozhodnutie nepríjemne zaskočilo ozbrojených šachistov. Nočná mora papierovania, ktoré ich čakalo, sa na ich nadšenie mala premeniť na neočakávaný príjem. Odhadli nás celkom správne, usudzujúc, že nebudeme chcieť potvrdenie o odovzdanej pokute. Hrať šach v pracovnom čase a vyplňovať nekonečné formuláre o zadržaní zločinka a jeho dvoch komplicov sú dve podstatne rozdielne kratochvíle. Nerozmýšľali pridlho. Oželiet' už takmer istý príjem a ešte sa samozamestnať úradnými tlačivami, to už bolo priveľa. S jadernými, hoci nie veľmi spisovnými povelmi nás vyhnali na perón a spolu s nami mrzli na nástupišti, až kým neprišiel najbližší vlak našim smerom. Našťastie to netrvalo pridlho, ani naša rozlúčka nebola srdečná a znovu sme sa ocitli v jedálenskom vozni. A bolo dobre. Závratnou rýchlosťou sme rušali na rodnú totalitnú hrudu.

Ivan Znášik - Toronto (Rak 5/2009)

Davis Cup: Šťastný člověk Nadal popřál Španělům šťastné a veselé vánoce

Poslední krok nevyšel

Bon Nadal, zářily neony po celé Barceloně a přály *Šťastné a Veselé Vánoce*. Avšak třímilionová katalánská metropole žila také Rafaellem Nadalem, v současné době druhým nejlepším tenistou světa a jeho spoluhráči, kteří bojovali proti Čechům ve finále Davisova poháru. Španělé tuto nejstarší a jednu z nejcenějších sportovních trofejí na světě, které se také říká salátová mísa a o níž se hraje už od roku 1900, získali do této chvíle v posledních devíti letech třikrát. V první padesátce světového tenisového žebříčku mají nyní devět hráčů a nedávná světová jednička i vítěz grandslamového turnaje v Paříži Juan Carlos Ferrero (pozor: neplést si ho s Davidem Ferrerem, který se postaral o oba body ve dvouhrách) se do jejich čtyřčlenného týmu vůbec nevešel! Nebylo tedy pochyb o tom, kdo je favoritem. Třebaže Češi Radek Štěpánek a Tomáš Berdych se letos svými vítězstvími v Ostravě nad Francií i Argentinou a v Poreči nad Chorvatskem postarali o malý tenisový zázrak, který jim vynesl postup až do finále. A přiblížili se tak k triumfu Československa, které v roce 1980 s dnes už tenisovými legendami Ivanem Lendlem, Tomášem Šmídem, Pavlem Složilem a Janem Kodešem Davisův pohár vyhrálo.

Nešťastná Berdychova třináctka

Už úvodní dvouhra Nadala s Berdychem odhalila realitu. Český tenista měl šanci pouze v prvním setu. Když však za stavu 5:5 Španěl prolomil jeho podání, už nebylo, co řešit. Nadal vynikal jistotou úderů od základní čáry, skvěle se pohyboval a vyvíjel trvalý, až drtivý tlak. Berdych kazil především z bekhendové strany, prohrál neuvěřitelných třináct gamů za sebou a lze říct, že závěr zápasu tentokrát téměř vypustil. A to u něho zvykem nebývá. On sám to viděl takto: "Ztráta prvního setu mě hodně rozhodila. Zkoušel jsem, co jsem mohl, ale nezabralo nic. Nadal ukázal, proč je světovou dvojkou."

Býk se brzy uštvá

To Štěpánek vlétl na dvorec proti Ferrerovi jako býk vypuštěný do proslulé španělské corridy. S maximální přesností rozhozoval míče těsně k čárám, ukázkovými kraťasy hranými s krajním rizikem si Ferrera přitahoval k síti a následnými prohozy z něho dělal tenisového

učedníka. Jaká lahůdka! Vlastně nejsvětější bod českého účinkování na antuce sportovního paláce Sant Jordi, kterou si domácí tenisté pro finále logicky zvolili. Škoda, že Štěpánková aktivita nevydržela ještě o něco déle.

Kraťasy už smysl neměly

Ferrer je však hráčem takových kvalit, že po dvou hladce prohraných setech 1:6, 2:6 jeho probuzení bylo naprosto logické. Rovněž jeho doménou začal být tlak do základní čáry a naopak Štěpánkovým handicapem tradičně slabší forhend. Ale tentokrát i taktika, kterou nedokázal změnit ani s přispěním nehrajícího kapitána Jaroslava Navrátila. Konkrétně šlo o už zmiňované zkracování hry, které se mu totálně přestalo dařit a při pokusech o stopboly dlouhé míče z jeho rakety létaly v podstatě až do poloviny kurtu jeho protivníka... Tato prohraná, a zřejmě zbytečně, pětisetová bitva po čtyřech hodinách a 18 minutách znamenala už po prvním dnu španělské vedení 2:0.

Jednoduchá vítězná filozofie

Takže po půlnoci z pátku na sobotu zcela vyčerpaný Radek Štěpánek říkal: "V prvních dvou setech to byl ode mě tak odvážný tenis, jaký jsem ještě nikdy nehrál! Nechal jsem tam srdce a nemám se za co stydět. Kdybychom bývali vyrovnali, naše ambice by byly vysoké. Takhle musíme udělat všechno proto, abychom jiskru naděje vykřesali aspoň ve čtyřhře. Jak vidíte, stále ještě chodím, dýchám a mluvím. Znovu do toho půjdu naplno." Slyšet se nechal i David Ferrer: "Tohle je asi nejdůležitější vítězství méjho tenisové kariéry." A nehrající kapitán španělského celku Alberto Costa, když se ho novináři zeptali, jakou radu po dvou těžce prohraných setech Ferrerovi dal, suše sdělil: "Byla jednoduchá. Pověděl jsem mu, že sice teď prohrál dva sety, ale pořád má naději, aby vyhrál zápas. A podívejte, jak to zabralo..."

Škoda neproměněného setbolu

Český optimismus pro čtyřhru měl bohužel také jepičí život. Vlastně jen do konce prvního setu. V jeho maximálně dramatickém tie-breaku Štěpánek s Berdychem nejdříve odvrátil tři setboly, pak naopak jeden nevyužili, aby je nakonec ztratili poměrem 7:9. Pak už ale šlo o jednoznačnou záležitost levorukých Španělů Feliciano Lopeze a Fernanda Verdasca, kteří proměnili některé

momenty utkání dokonce v úžasnou exhibici. Při smečích českého páru oba vraceli těsně od ohrádky s reklamami balóny zpět z neuvěřitelných pozic a řadu z nich i vyhráli. Největší rozdíl mezi oběma páry spočíval ve hře na síti. České voleje většinou postrádaly důraz a mnohdy byly pouze, jak tenisté říkají, obranné.

Kus antuky nevyrváli

Však se také Radek Štěpánek svěfoval: "Když vám míče létají tak vysoko nad hlavou a soupeři stojí u plotu, museli byste dát takovou ránu, až byste vyrváli kus antuky. Hlavně Verdasco byl tak vynikající, že se proti němu skoro nedalo hrát. Příští rok chceme náš úspěch zopakovat, ale udělat ještě o krok víc!" Ano, Španělé si hned po čtyřhře před jásajícím publikem zatančili vítězné kolečko. Ovšem tenisté České republiky je napodobili a přítom si zpívali: "My tu mísu stejně vyhrajem, stejně vyhrajem..."

Žít s národem

Pochopitelně, že na vrcholu blaženosti byl Rafael Nadal. "Vyhrát Davisův pohár je ohromná čest. Protože tahle soutěž reprezentačních týmů vás učí žít se svými spoluhráči i se svým národem. V každém případě jsem šťastný člověk. A zdaleka nejen z toho důvodu, že jsme Čechy porazili. Tenis je totiž můj koníček a zároveň zaměstnáním. Když se každé ráno probudím, cítím, že chci ve své hře něco zlepšovat. A pokud tohle necítím, tak si jdu radši zahrát golf nebo se pustím do něčeho jiného."

Česká tečka s náhradníky

Závěrečný den se hrálo už jen na dva vítězné sety. Zatímco Španělé i za rozhodnutého stavu poslali do dvouher Nadala i Ferrera, český tým barcelonskou tečku mírně devalvoval náhradníky Janem Hájkem a Lukášem Dlouhým. Konečný výsledek 5:0 jen podtrhl španělskou suverenitu v Davisově poháru a výjimečnou vizitku prvního desetiletí 21. století se ziskem salátové mísy v letech 2000, 2004, 2008 a 2009!

Výsledky: Španělsko - Česká republika 5:0 (Nadal - Berdych 7:5, 6:0, 6:2, Ferrer - Štěpánek 1:6, 2:6, 6:4, 6:4, 8:6, Lopez, Verdasco-Štěpánek, Berdych 7:6 (9:7), 7:5, 6:2, Nadal - Hájek 6:3, 6:4, Ferrer - Dlouhý 6:4, 6:2).

JAROSLAV KIRCHNER, Barcelona

Czechoslovakia:

The State that Failed

The author of the book "Czechoslovakia: The State That Failed", Mary Heinmann, is an American historian teaching at the Strathclyde University in Scotland. Her book was published by the Yale University Press.

According to the review (an example of how reviews should be written) in the Economist (Nov. 21, 2009), Ms Heinmann sees the former Czechoslovakia as a political entity, which was born out of trickery and died in failure; as an artificial creature, essentially a fraud, and the willy duo responsible for the fraud, Tomas Masaryk and Edward Benes, who duped the victorious Western allies into creation of a new country, which ignored the interests of all ethnic groups (particularly the Germans) except Czechs and Slovaks; its treatment of the Sudeten Germans in the First republic as the ultimate cause of the first Czechoslovak Republic's downfall; following the Munich agreement, it engaged in antisemitism, which - in her view - was simply continuation of existing tendencies; and the work of Edward Benes and Jan Masaryk during the Second World War she sees as a story of Czech guile and Western gullibility, while describing the three postwar years before the communist seizure of power as a horrible period of racial revenge, rape, robbery and deportation inflicted on guilty and blameless Germans alike. And the Prague Spring was simply a by-product of a factional fight in the Communist Party.

The Economist reviewer mentions the Czech music, literature and "glorious architecture", as well as the three betrayals of Czechoslovakia by its Western allies (1938, 1948, 1968) as the 'hooks' explaining the West's sympathy for Czechoslovakia. He gives Ms. Heinmann credit for excellent research, he acknowledges her right "to highlight the messy opportunism in the breakup of the Habsburg empire". He agrees that Czechoslovakia was an artificial creature "but so, in the end, are all countries." And this is what he has to say on the Czech treatment of Germans and Jews: "The inter-war Czechoslovakia treated Germans badly. But it was still a far more attractive country in terms of civil rights (for example in the treatment of Jews) than any of its neighbors, especially Hitler's Germany."

He finds the postwar punishment of the Germans deplorable ("but the aftermath of wars is often messy) and the Czechoslovak Communists possibly exceptionally revolting ("but the democrats were often magnificent") His conclusion: Yes, Czechoslovakia was a state that failed. But only to a point; the story of the revival of the Czech language in the 19th century deserves more than mockery; when describing the dissolution of Czechoslovakia, "the reader can almost hear her applauding"; it does not help her book to be spiteful; the Czechs and Slovaks have much to be ashamed of. But also much to be proud of.

I don't intend to read Ms. Heinmann's book: at 85, I have no time for spiteful books. Nor will I try to argue with her. Instead, I'll introduce views of men, who are familiar with the subject Ms. Heinmann is writing about, and include a few of my own.

On Czechoslovakia - Professor S. Harrison Thomson (University of Colorado) in an article published in the University of Toronto Quarterly, July, 1949: "It had a scant twenty years of existence. Yet in that time, with the many faults of which Masaryk was perhaps more conscious than any other, it went further toward the goals he set in his philosophy of life than any other state in our Western political history. We cannot in fairness demand more than that of a people".

On Tomas Guarrigue Masaryk George Bernard Shaw saw him as the only man capable of being the President of a United States of Europe.

Winston Churchill writes about him as the "great Masaryk".

S. Harrison Thomson (in University of Toronto Quarterly, July, 1949): "There is no man in the history of modern civilization who better exemplifies the ideal of Plato's philosopher-king than Thomas Masaryk, first President of the Czechoslovak Republic... Yet he came from one of the smaller and almost unknown peoples of Europe... But size is not quality and history ultimately judges quality. Fifth century Greece was small, even in its own day, but it produced men and ideas, a society, and a culture we humbly envy and accept today..."

On Edward Benes

Winston Churchill (in "Closing the Ring"): "In all his thoughts and aims he consistently sustained the main principles on which Western civilization is

founded, and was ever true to the cause of his native land, over which he presided for twenty years. He was a master of administration and diplomacy. He knew how to endure with patience and fortitude long periods of adverse fortune. Where he failed - and it cost him and his country much - was in not taking a violent decision at the supreme moment. He was too experienced a diplomatist, too astute a year-to-year politician to realize the moment and stake all on victory or defeat."

Margaret McMillan ("Paris 1919") describes him as a man who, though not charismatic, by sheer hard work achieved much for his country.

On Jan Masaryk

William Shirer (in "The Rise and Fall of the Third Reich: a history of Nazi Germany"): Following Neville Chamberlain's announcement in the House of Commons on September 28, 1938, that he would accept the Munich Agreement (greeted by wild throwing of order papers in the air and many people being in tears), Winston Churchill begged to differ: We have suffered a total, unmitigated defeat. Jan Masaryk asked Mr. Chamberlain and the Foreign Secretary, Lord Halifax, if Czechoslovakia would be invited to Munich. Both men replied in negative. Masaryk's response (perhaps the noblest ever made by a representative of a state, which had just been abandoned by its allies): "If you sacrificed my nation to preserve the peace of the world, I would be the first to applaud you. But if not, gentlemen, God help your souls."

On antisemitism in inter-war Czechoslovakia

By all accounts, in the period between the two wars, Prague was the centre of a probably unrepeatable cultural milieu, during which Czech, Jewish and German cultures coexisted in creative peace. Men like Franz Kafka and Max Brod formed the Prague Circle, which met at the Arco Café where they were often joined by Franz Werfel and E. E. Kisch. Brod helped his German writing friends, Franz Werfel as well as Franz Kafka, to reach the world audience, at the same time introducing to the German public Jaroslav Hašek's The Good Soldier Schweik and Leoš Janáček's music.

Similarly affirming view about life in Masaryk's Czechoslovakia came from composer Oskar Morawetz, and more recently from two of the only one hundred survivors of the Nazi concentration camp in Terezin, George Brady (who inspired the

book (and now also a movie), "Inside Hana's Suitcase", and

John Freund (the author of such books as "Once Again" and "Údolí stínů smrti / The Valley of the Shadows of Death"/ and a participant in the documentary film "I Will Not Die").

On Jews and Czechoslovakia after the Munich Agreement

If it were true that, after the Munich Agreement, Czechoslovakia engaged in antisemitism, it would be difficult to explain why - when the Czechoslovak National Council in London, headed by President Benes, called upon army reservists in allied and neutral countries to enlist - many Jews, including some 2000 Czech Jews in Palestine, enlisted in the Czechoslovak army units with the Allied Middle East forces, constituting, in fact, a majority in these units; and similarly, in some units of the Czechoslovak Division later established in the Soviet Union, up to 70% of the members were Jews.

On punishment of the Sudeten Germans after the war

I agree with the Economist reviewer that the punishment of the Sudeten Germans in Czechoslovakia after the war was deplorable, even though no punishment visited on the Sudeten Germans comes close in scale and brutality to the actions of the Nazi: all men in villages executed and their homes burnt (in Czechoslovakia, for example, Lidice and Ležáky), thousands executed or more slowly killed in concentration camps. In the case of the Jewish population, the numbers are numbing: the number of Jews deported from Bohemia and Moravia - 80,614; the number of Jews who died in Theresienstadt - 6,392; the number of Jews who were murdered in extermination camps - 64,172. At the end of the war 10,000 Jews registered as returning deportees. Of the Jews who had not been deported, 5,201 were either executed, committed suicide, or died from natural causes and 2,800 survived...

I agree with the Economist reviewer that the Czechs and Slovaks - like everyone else - have much to be ashamed of, but also much to be proud of.

I would beg to suggest that the Germans have much to be proud of, but also - particularly in the twentieth century - much, much to be ashamed of.

Josef Čermák

NHL

Rozhodlo prostřední dějství

Toronto-Atlanta 5:2 (0:0, 5:0, 0:2)

Tři rozdílné třetiny se odehrály během utkání, kdy se do Toronta vrátili bývalí torontští hráči Nick Antropov a Pavel Kubina. V první Nick Antropov a Pavel Kubina. V první dominovali oba brankáři Ondřej Pavelec i Vesa Toskala. V druhé části hry vycházelo vše torontským a Maple Leafs dokázali pětkrát skórovat (branky Stempniak, Stajan, Grabowski a dvakrát Ponikarovský). V třetí části hry pro změnu Thrashers dvakrát skórovali (Littlem a Reasonerem), ale náskok Toronta byl dostačující. Po prvé po dlouhé době proti sobě nastoupili Pavel Kubina a Tomáš Kaberle, oba zaznamenali po jedné asistenci. Brankář Atlanty Ondřej Pavelec chytal čtyřicet minut a v poslední třetině byl vystřídán Švédem Johanem Hedbergem přesto se nevyhnul pozápasovému rozhovoru:

OP: Teď se to těžko hodnotí po tom výsledku, který jsme udělali. První třetinu jsme začali dobře, ubránili jsme oslabení tři na pět a skončila se 0:0. Potom jsme zcela přestali hrát. Hlavně jsme nehráli před vlastní brankou, zatímco Toronto bylo silné v útočné třetině. Jednalo se o pět stejných branek. Je to škoda, že jsme druhou třetinu nezvládli. Bohužel, dnes to nevyšlo.

ABE: Celkově se však Atlantě daří, jste na postupovém místě, co je nového v mužstvu?

OP: Pár nových hráčů, v obraně Pavel Kubina, v útoku Afinogenov a Antropov. Dva z nich přišli z Toronta. Zatím jsme na postupovém místě, ale je před námi dlouhá sezóna. Uvidíme, jak se to všechno vyvine.

ABE: Nebylo to poněkud nešťastné utkání pro hráče, kteří přišli z Toronta? Nebyli trochu nervózní?

OP: Neřekl bych, že byli nervózní, ale chtěli dokázat, že to byl omyl, že je vyměnili nebo že jim nepodepsali smlouvu. Pro ně to byl těžší zápas a určitě nás to kvůli nim mrzí. Neřekl bych, že byli nervózní nebo že zklamali. Antropov i Kubina hráli dobře, ale nevyšlo to celému týmu.

ABE: Jak se soustředíte před utkáním?

OP: Já jsem trochu jiný a nemám žádné rituály jako většina brankářů. Víím, že hodně gólmánů je má, ale já se snažím tomu vyhybat, protože to může jen svazovat a do zápasu pak jdete nervózní, když na něco zapomenete. To jde mimo mne. Před každým utkáním mohu dělat něco jiného. Asi již jiný nebudu.

ABE: Když hraje hokejový brankář fotbal, hraje většinou v útoku, jak je to s vámi. Zkoušel jste hrát fotbal a zkoušel jste také chytat ve fotbalu?

OP: Samozřejmě, když jsem byl malý, tak jsem hrál jen fotbal a hokej. Pak jsem si musel vybrat. Celou tu dobu, co jsem hrál fotbal, tak jsem byl v bráně. Jednou jsem šel do útoku a skončil jsem na týden v nemocnici s otřesem mozku. Tak už mne pak do útoku nikdy nepostavili.

ABE: Chcete říci, že bezpečnější je chytat v hokeji než hrát v útoku ve fotbale?

OP: Samozřejmě. I když mne Kessel dnes trefil také do ramena a do hlavy. To taky nebylo nic příjemného, ale v tom fotbalu to bolí taky. Fotbal v útoku už pro mne nebude.

ABE: Tomáš Vokoun byl zraněn vlastním obráncem, když ten chtěl vzteky zlomit hokejku po obdržené brance. Bylo to právě v utkání s vámi? Co říkáte tomu, když hráč projevuje emoce tímto způsobem?

OP: Tak mně se to na štěstí nestalo a doufám, že se mi to ani nestane. Bylo to absolutně zbytečné a nešťastné. Obránce by si měl dávat pozor a krotit emoce nebo třeba by měl použít mantinelu. V každém okamžiku se může něco stát a na štěstí to dopadlo pro Tomáše dobře. Měl v uvozovkách pouze stehy v uchu. Nepřekvapilo mne to, protože jsem to viděl už po druhé.

ABE: Blíží se olympiáda, je šance, že budete hrát na olympiádě?

OP: To je otázka spíš pro trenéry, ale v širší nominaci jsem. A bojuji o místo na ní. Uvidíme 30. prosince.

A jak hodnotil utkání navrátilce do Toronta Pavel Kubina:

PK: Je to vždycky takový zvláštní pocit a člověk je nervózní. Mluví s lidmi. Je pěkné vidět známé, vždycky to bude něco speciálního.

ABE: Jaké bylo setkání s Tomášem Kaberlem?

PK: Nemluvili jsme spolu, pouze jsme si vyměnili pár eSeMeSek. Tomáše vždycky rád vidím a přeji mu, aby se mu dařilo.

ABE: V čem byla rozdílnost jednotlivých třetin?

PK: První byla vyrovnanější a doufal jsem, že po oslabení tři na pět se trochu zvedneme a dáme nějakou branku, což se nám nepodařilo. V druhé třetině nás přehráli ve všem a zasluženě vyhráli, i když některé góly byly náhodné dorážky. Ty šance

tam byly. Několikrát se nám letos podařilo vrátit do zápasu, ale dnes už to nešlo. Pět gólů byl velký rozdíl a už jsme na to neměli.

ABE: Dá se srovnávat situace v Torontu a v Atlantě?

PK: To se dá těžko srovnat. Každé mužstvo je jiné. Máme lepší útok, máme tam Antropova a Afinogenova.

ABE: Hrajete zde s Nickem Antropovem, s kterým jste hrál v Torontu, jak vám to pomáhá.

PK: Byl jsem velice rád, že ve stejný den, co mne tradovali podepsali i Nicka Antropova. On je nejen výborným hráčem, ale skvělým člověkem. Byl jsem s ním velký kamarád již v Torontu.

ABE: Olympiáda?

PK: Minulý týden jsem mluvil s panem Jandačem, asistentem trenéra, jinak s nikým.

Milan Michálek: Byli jsme čtyři Toronto-Ottawa 3:2 (0:0, 2:1, 1:1)

Toronto třikrát vedlo a Ottawa třikrát dotahovala. Když se po třetí rozsvítilo červené světélko půl minuty před koncem normálního času za zády torontského brankáře Toskaly, rozhodčí odjel k telefonu, vyžádal si dobrozdání rozhodčích u videa a pak branku neuznal. Maple Leafs pak již výsledek 3:2 uhájili. Skutečností je, že po návratu Phil Kessela, který vstřelil v tomto utkání druhou branku a v letošní sezóně již dvanáctou hraji Maple Leafs podstatně lépe a s určitou sebejistotou. Tomáš Kaberle vyšel tentokrát naprázdno, ale s 31 body je stále nejlepší v kanadském bodování mezi Maple Leafs a druhý mezi obránci v NHL. V hostujícím mužstvu hráli obránce Filip Kuba a útočník Milan Michálek, který letos vstřelil již 15 branek, což je nejvíce z českých hokejistů v NHL (celkově nejvíce branek vstřelil Slovák Marian Gáborik - 22) a Milan byl v tomto hodnocení před tímto zápasem na 15-19 místě. Zeptali jsme se ho na zhodnocení utkání.

MM: Chtěli jsme vyhrát, protože v poslední době jsme neměli moc dobré výsledky, bohužel to nevyšlo. Měli jsme hodně šanci vyrovnat za stavu 2:3, nepodařilo se to, navíc nám rozhodčí neuznali jednu branku, takže to bylo špatné.

ABE: V letošním ročníku patnáct branek, jak jste spokojený s časem na ledě?

MM: Zatím si nemohu stěžovat, hraji dost, zvykl jsem si poměrně rychle, ale v poslední době se mi tolik nedaří. Doufám, že to tam zase začne padat. Musím tvrdě pracovat a doufám, že to zase přijde.

ABE: V obraně hraje Filip Kuba, teď již pravidelně, ale ze začátku nenastupoval, proč?

MM: Na začátku roku byl zraněný, ale v současnosti je to náš nejlepší obránce, takže teď hraje hodně, jak v oslabení, tak přesilovky. Je často na ledě a my jsme spolu pořád i mimo led, takže je to super, že jsme dva Češi v mužstvu.

ABE: Jak hodnotíte ottawskou zimu?

MM: Je to zcela jiné než v San Jose a už v Ottawě napadl nejen sníh, ale je i přes den - 10 °C. Takže je to skutečně něco jiného. Musím si na to zvyknout.

ABE: Pocházíte z Jindřichova Hradce, kolik hokejistů v NHL je z tohoto malého města?

MM: Byli jsme čtyři, já můj bratr, Aleš Kotlík a Jirka Novotný, který je teď v Rusku.

ABE: Sledujete nadále hokej v Jindřichově Hradci? Jednu dobu hrál dokonce ligu.

MM: To se pamatuji moc dobře. Bylo to v roce 1993 a já byl malý kluk. S tátou a bráčkou jsme byli na každém zápase. Docela to sleduji a daří se jim v druhé lize.

ABE: Před tím jste strávil celý čas v Západní konferenci nyní hrajete ve Východní, vidíte v tom rozdíl?

MM: Je to těžké porovnávat. Hodně lidí ten rozdíl vidí. Podle mne je hokej všude stejný. Záleží na týmu. Každý tým hraje jinak. Některý je víc ofenzivní, jiný defenzivní, ale to je v obou konferencích.

ABE: Co říkáte rozvrhu NHL, do olympiády to není ještě tak zlé jako po olympiádě?

MM: My již teď hrajeme každý druhý den. Celý prosinec leden, to bude podobné. Kvůli olympiádě je to dost našlapané, ale nedá se nic dělat. Každé mužstvo má stejné podmínky. Musíme to vydržet.

ABE: Jste nejlepším střelcem z českých hokejistů, kontaktoval vás někdo před olympiádou?

MM: Zatím jsem s nikým nemluvil. Nemám žádné informace, ale udělám vše, co bude v mých silách, abych se do mužstva dostal. Budou tam nejlepší hráči z celého světa. Rád bych byl při tom.

ABE: A jaké je další přání?

MM: Tak ta olympiáda a pak udělat s Ottawou dobrý výsledek. Udělat play-off a jít, co nejdál. Zatím jsme na postupové pozici, doufám, že nám to vydrží.

Aleš Březina

Ať se máte od Vánoc do konce roku
lépe než v tomto roku
a v příštím roku ať se máte ještě lépe
než od Vánoc do konce letošního roku
přeje

Viera Kononenková
Mortgage Specialist
Royal Bank of Canada

T.416-857-0330
F. 905-823-6047

přeje čtenářům Satellitu
Veselé Vánoce
a
vše nejlepší v roce 2010

SETKÁNÍ V PRAZE, S VRAŽDOU

Nebo se sebevraždou? Jak sešel ze světa muž s temnou minulostí? Detektivní příběh podle stejnojmenného románu Z.Salivarové a J.Škvoreckého, která zachycuje osud Anky Lomnické, torontské kadeřnice s modrou krví, která zavítá poprvé od svého odchodu do exilu v r. 1968 do porevoluční Prahy. Stává se svědkem okolností, které zasahují i do nedávné komunistické doby. Řešení případu je klíčovou otázkou napínavého filmu, mimochodem plného jazzové muziky, nikoliv jen proto, abychom odhalili vrahu, ale kvůli politiku celé kauzy. Jde o to, jak vést čáru za minulostí, kdo má právo trestat, kdo se vyhýbá soudu.
Hrají: P. Liška, I. Janžurová, J. Menzel, J. Tříška, P. Landovský, J. Kašpar, L. Vondráčková, F. Řehák, P. Kříž, J. Pohan, O. Brancuzský a další.

Režie J. Němcová

KANADSKÁ NOC

Dramatický příběh rodičů a mladíka, kterého svědomí dohnalo až k cestě přes oceán. Psychologické drama ze současnosti. Příběh rodiny, kterou otřásla tragická událost, která nabrala nečekaný zvrát. Podkladem tohoto příběhu je skutečná událost, kterou autorka scénáře, Hana Cielová, domyslela do všech dramatických důsledků. V hlavní roli se představí Dagmar Havlová a Viktor Preiss.
Dále hrají F. Cíl, J. Grafnetr, T. Voříšková aj.

Režie Zdenek Zelenka

Podporujte legální obchod!
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
E-mail: video.el@rogers.com
www.videoelcanada.com
http://www.videoelcanada.com

Česká hokejová extraliga

30. kolo: Litvínov-Zlín 2:4, Liberec-Pardubice 2:1, Kladno-Brno 5:3, Plzeň-Budějovice 5:1, Karlovy Vary Boleslav 2:3 sn., Třinec-Vítkovice 4:0, Slavia-Sparta 3:1.

31. kolo: Vítkovice-Kladno 3:2, Liberec-Sparta 4:0, Brno-Třinec 4:2, Budějovice-Slavia 3:4 pp., Zlín-Karlovy Vary 3:2, Boleslav-Plzeň 3:4 pp., Pardubice Litvínov 3:4.

32. kolo: Budějovice-Brno 0:1 sn., Třinec-Zlín 2:3 sn., Litvínov-Vítkovice 2:3 sn., Plzeň-Pardubice 3:2 pp., Sparta-Boleslav 7:4, Kladno-Slavia 3:2 sn., Liberec-Karlovy Vary 3:1.

33. kolo: Slavia-Plzeň 5:7, Karlovy Vary-Třinec 2:4, Vítkovice-Brno 2:3, Sparta-Zlín 2:5, Liberec-Litvínov 1:4, Boleslav-Kladno 2:1 sn., Pardubice-Budějovice 5:0

Předehrávky 35. kolo: Zlín-Kladno 3:2 sn., Karlovy Vary-Litvínov 6:2.

Tabulka

1. Zlín	34	101:83	64
2. Plzeň	33	102:87	64
3. Vítkovice	33	103:81	59
4. Pardubice	33	111:90	58
5. Třinec	33	102:93	56
6. Liberec	33	95:91	53
7. Slavia	33	104:97	52
8. Sparta	33	99:94	49
9. Budějovice	34	85:94	48
10. Boleslav	33	89:93	47
11. Litvínov	34	105:129	46
12. K. Vary	33	97:107	43
13. Kladno	34	88:107	37
14. Brno	33	76:111	26

Slovenská extraliga

27. kolo: Zvolen-Ban. Bystrica 1:6, Slovan-Spiš. Nová Ves 3:2, Skalica-Trenčín 5:2, Martin-Nitra 4:1, Žilina-Košice 2:1. **28. kolo:** Nitra-Košice 5:2, Trenčín-Martin 4:5, Ban. Bystrica-Skalica 4:3, Spiš. Nová Ves-Zvolen 3:2, Poprad-Lipt. Mikuláš 4:2. **29. kolo:** Slovan-Poprad 2:3, Skalica-Spiš. Nová Ves 5:0, Martin-Ban. Bystrica 2:5, Košice-Trenčín 4:5 pp., Žilina-Nitra 1:2 sn. **30. kolo:** Spiš. Nová Ves-Martin 3:2 sn., Žilina-Trenčín 1:4, Ban. Bystrica-Košice 4:7, Poprad-Zvolen 4:5, Lipt. Mikuláš-Slovan 1:4.

Tabulka slovenskej extraligy

1. Slovan	27	21	2	0	4	116:53	67
2. Bystrica	28	17	6	1	4	108:73	64
3. Skalica	28	15	2	1	10	100:81	50
4. Poprad	28	15	0	3	10	88:73	48
5. Martin	28	13	2	4	9	90:84	47
6. Košice	29	14	1	2	12	110:86	46
7. Nitra	27	11	4	1	11	77:71	42
8. Žilina	27	8	5	3	11	79:86	37
9. Zvolen	27	9	0	5	13	62:73	32
10. Mikuláš	26	9	1	3	13	72:99	32
11. N. Ves	29	8	2	3	16	80:107	31
12. Trenčín	28	8	2	2	16	86:100	30
13. Orange	24	2	1	0	21	48:130	8

Sparta vyřazena z EL

V posledním utkání v Evropské lize prohrála Sparta na Letné s FC Kodaň vysoko 0:3. Branky hostů vstřelili v 22. a 30. minutě N'Doye a v 54. minutě Gronkjar z penalty. Jelikož Sparta prohrála v předchozím utkání v Eindhovenu vlastní brankou Řepky z nastaveného času 0:1, je z dalších bojů v EL vyřazena. Zápas Lille-Slavia se hrál po uzávěrci.

*Veselé Vánoce
a v Novém Roce
mnoho štěstí a zdraví
všem čtenářům přejí
zubní lékaři
Jiří a Catherine Začalovi*

VESELÉ VÁNOCE, ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

**přeje
Ivana Wells**

**Sales Representative
since 1980
Cell: 416/464-0182**

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	6,00 CDN \$
1 CDN \$	16,66 Kč
1 EUR	1,55 CDN \$
1 CND \$	0,65 EURO
1 US \$	1,05 CDN \$
1 CND \$	0,95 US \$

Universal Currency Converter - 11. 12. 2009

1 CDN \$	16,63 Kč
1 EURO	25,75 Kč
1 US \$	17,48 Kč

CNB - 11. 12. 2009

863 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.22.satellite1-416.com

www.22.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1
e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta
Spolahlivo vybavíme!

Volejte

Annu Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

*Příjemné prožití Vánočních vánek,
hodně zdraví, štěstí a úspěchů
přeje kolektiv cestovní kanceláře*

NITRA TRAVEL

DIVIZE UNIGLOBE ENTERPRISE TRAVEL

1221 Yonge Street, Toronto, Ontario, M4T 1W4
416 504 3800 1800 825 7577 Fax: 416 363 2205
nitratravel@premieregroup.com